

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

KATEDRA SPOLEČENSKÝCH VĚD

**Studentské časopisy jako součást regionálního tisku na
Písecku**

**(se zaměřením na druhou polovinu 19. století a první polovinu
20. století)**

Bakalářská práce

Vedoucí bakalářské práce: **PhDr. Helena Pavličíková**

Vypracovala: **Aneta Jedličková**

České Budějovice 2012

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem svoji bakalářskou práci vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích, 30. března 2012

Aneta Jedličková

Poděkování

Děkuji vedoucímu bakalářské práce PhDr. Heleně Pavličíkové za odborné vedení a za cenné podněty a doporučení.

ANOTACE

Dlouholetá tradice středního školství na Písecku je spojena s fenoménem vynikajících studentských časopisů, do nichž přispívali studenti, kteří se v budoucnu stali básníky, spisovateli, nebo malíři. Cílem této bakalářské práce bude podat přehled studentských časopisů na Písecku v rámci periodického tisku Písecka, se zaměřením na druhou polovinu devatenáctého století a první polovinu dvacátého století. Historie studentských časopisů na Písecku byla velmi bohatá, a tudíž je tradice studentských časopisů zachována na píseckých středních školách dodnes. Periodický tisk Písecka se stal důležitým zdrojem informací nejen pro historiky.

ANNOTATION

A long tradition of the secondary education in the region of Písek is connected with a phenomenon of the exquisite student magazines that consisted of the contributions of the students who had become the poetists, writers or painters who had later become. The aim of this final thesis will be to construct the summary of the student magazines in the region of Písek within the periodicals of this region focused on the second half of the 19th century and the first half of the 20th century. The history of the student magazines in the region of Písek is really rich and therefore the tradition of these magazines is preserved up to these days on the high schools. Periodicals of the region of Písek have become the important source of the information not just only for historians.

Obsah

ÚVOD	7
1. Etapy vývoje periodického tisku na Písecku	10
1.1 Role periodického tisku.....	10
1.2 Počátky periodického tisku na Písecku	10
1.3 Periodický tisk na Písecku v padesátých a šedesátých letech devatenáctého století.....	11
1.4 Periodický tisk na Písecku v letech sedmdesátých a devadesátých devatenáctého století.	13
1.5 Periodický tisk na Písecku v 90. letech 19.století	14
1.6 Periodický tisk na Písecku jako hlavní součást politického dění 20. století	14
1.7 Periodický tisk od osvobození až do současnosti.....	16
2. Specifika studentských časopisů v regionálním tisku Písecka.....	18
2.1 Časopis v rámci systému periodického tisku	18
2.2 Charakteristika studentského časopisu.....	18
2.3 Role regionálního tisku	19
2.4 Studentské časopisy na Písecku a jejich specifika	19
3. Tradice středních škol na Písecku a jejich časopisy.....	22
3.1 Školství na Písecku	22
3.2.1 Gymnázium	23
3.2.2 Reálka.....	24
3.2.3 Vyšší dívčí škola	24
3.2.4 Vyšší hospodářsko-rolnická škola.....	24
3.2.5 Revírnická škola a škola lesnická	25
3.2.6 Obchodní akademie	25
3.2.7 Střední zdravotnická škola	26
3.2.8 Vyšší odborná a střední průmyslová škola.....	26
3.3 Přehled studentských časopisů na Písecku.....	26
3.3.1 Časopis Gymnasion	27

4. Editoři a autoři studentských časopisů a jejich pozdější umělecká činnost	31
4.1 František Herites	31
4.2 Richard Weiner	31
4.3 PhDr. Jaromír Malý.....	32
4.4 Ivo Beneš.....	33
4.5 Miloslav Novotný	33
4.6 Antonín Matěj Piša.....	34
4.7 Karel Cvejn	35
4.8 Josef Puchwein- Jiří Marek.....	35
5. Současný studentský časopis Gymnázia Písek- ŠEJKR	37
5.1 Šéfredaktoři časopisu od jeho založení	37
5.2 Historie studentského časopisu Šejkr.....	37
5.3 Vývoj studentského časopisu	38
5.4 Současnost časopisu.....	39
Závěr	41
Příloha 1.	44
Příloha 2.	48
Zdroje	56

ÚVOD

Region Písecka je znám dlouholetou a bohatou tradicí vzniku a rozvoje škol. S vývojem těchto škol se dařilo časopisům, a to nejen studentským. Město Písek svým školstvím přivedl do města mnoho osobností, které se podílely na rozvoji kvalitních periodik. Je zřejmé, že časopisy nehrají v regionu důležitou roli, ale je tomu zcela naopak. Časopisy popisovaly danou situaci a mnohdy jsou pro historiky jediným a nezakresleným zdrojem informací. Osobnosti, které do Písku přicházely studovat, přispívaly ke kvalitě a významu periodik. Patří mezi ně například Richard Weiner, František Herites, Jaromír Malý, Miloslav Novotný, Antonín Matěj Piša, Karel Cvejn aj. Do týdeníků přispívali také učitelé škol, kteří časopisům dodávali nový rozměr. Nejvíce časopisů vděčí za svůj význam studentům. Při školách vznikaly kulturní kroužky, které zakládaly vlastní časopisy. Zde pak studenti vyjadřovali svůj nesouhlas a nespokojenost, ale většinou byl časopis pro studenty formou vzdělání, sloužil k získání nových informací a k odreagování. Studentské časopisy jsou velmi důležitou druhem periodického tisku, jelikož zde najdeme pohotovou odezvu na dění v době, kdy periodika vycházela.

Vývoj periodického tisku procházel odlišnými etapami. Na začátku devatenáctého století začal být časopisům připisován nový rozměr – hrály významnou roli ve společenském a kulturním životě. V šedesátých letech devatenáctého století dochází nejen v Písku ke kulturnímu a národnímu rozmachu, který se odrazil ve velkém rozvoji školství, v němž se stále více zvyrazňoval význam studentských časopisů.

Dlouholetá tradice studentských časopisů přetrvává v Písku dodnes. Dokladem je časopis Šejkr, který je školním studentským časopisem Gymnázia Písek, vychází od roku 2004. Je zřejmé, že písecké školy a úroveň jejich časopisů patří již dlouhá léta ke „geniu loci“ tohoto města. Dokládá to ve své bibliografii Květa Kvasničková, jejíž publikace je významným informačním zdrojem historie píseckých novin a časopisů.¹

Cílem této práce bude analyzovat studentské časopisy, které jsou součástí regionálního tisku na Písecku. Práce se bude zaměřovat především na druhou polovinu 19. století a první polovinu 20. století. Jelikož je školství neodlučitelnou součástí

¹ Kvasničková, Květa. *80. let muzea v Písku*. Písek: Vlastivědné muzeum, 1964.

Písecka, tak i studentské časopisy jsou velmi důležité. Cílem této práce bude dále zpracování přehledu studentských časopisů na Písecku a zhodnocení jejich místo v periodickém tisku Písecka v daném časovém období. Základní metodou práce bude obsahová analýza tiskovin doplněna komparací.

Do Písku přicházela po desetiletí celá řada studentů, která se později stala i pýchou ve svém oboru a během svých studií vytvořila nepřehlédnutelnou řadu kvalitních časopisů. Vedle studentských časopisů vznikaly v Písku i noviny a časopisy nejrozdílnějších zaměření a měly své rozsáhlé publikum. Od počátku svého vzniku časopisy zaznamenaly informace, které vyhledávali nejen studenti, ale i ostatní obyvatelé Písku. Další časopisy byly velmi důležité pro rozvoj regionu.

Každý časopis sloužil k jinému účelu. Některé popisovaly aktuální situaci, jiné sloužily politickým stranám a jiné studentům. Na přelomu devatenáctého a dvacátého století zde vycházela řada periodik. Díky školám, vznikaly kulturní kroužky, které zakládaly vlastní časopisy. Studentský časopis často sloužil jako jediné místo, kde studenti mohli vyjádřit svůj nesouhlas a nespokojenost. Naopak mnohdy byl časopis pro studenty oporou, kde hledali nejrozdílnější alternativy řešení problémů, ale také zde mnoho studentů nacházelo relaxaci a tvůrčí prostor.

Studentské časopisy mají v regionálním tisku svá specifika. Studentské časopisy nám dnes ukazují a popisují danou dobu. Jsou zde otevřené názory studentů, kteří se mohli bez omezení vyjadřovat. Editoři a autoři časopisů byly často významné osobnosti, které působily v různých významných oborech.

Na začátku 19. století měly časopisy nový úkol, a to zaujmout roli v kulturním životě a to nejen studentů, ale i obyvatel. V 60. letech devatenáctého století dochází ke kulturnímu a národnímu rozmachu, kdy bylo ve městě založeno několik škol a vznikly některé studentské spolky a časopisy.

Nejvýraznější školou regionu bylo bez pochyby písecké gymnázium, které má více než dvousetletou tradici. Jeho časopis „*Gymnasion*“ je v regionu nejznámějším studentským periodikem.

Dále se v bakalářské práci budu zabývat autory a editory studentských časopisů, které mají obecně v médiích důležitou pozici.

Kontinuitu vydávání studentských časopisů v Písku doloží analýza a charakteristika studentského časopisu „Šejkr.“ Časopis vychází od roku 2004 a do současné doby se vystřídali čtyři šéfredaktoři.

1. Etapy vývoje periodického tisku na Písecku.

1.1 Role periodického tisku

Noviny a časopisy hrají v každém regionu vždy důležitou roli. Vznik novin a časopisů většinou souvisel a byl spojován s politickými či kulturními událostmi nebo s konkrétními osobnostmi. Periodický tisk byl pro obyvatele každého regionu velmi důležitý, často neobjektivní a politicky ovlivněný. Význam tisku dovedou ocenit i historici, pro které jsou periodika velmi významným zdrojem informací. Regionální noviny a časopisy jsou velmi důležité, jelikož jsou považovány za prvořadý historický pramen politického a společenského vývoje, nejen na Písecku.² Jelikož cílem práce bude charakterizovat studentské časopisy v rámci periodického tisku Písecka, je zde třeba nejprve uvést jednotlivé etapy vývoje periodického tisku. Pro úplnost jsou v práci uváděna alespoň jmenovitě všechna periodika, která zde vycházela. Jsou zde uvedena i taková periodika, o nichž se nám dochovala třeba jen zmínka. Nejvíce časopisů můžeme dohledat nejen ve Státním okresním archivu v Písku, ale také v knihovně Prácheňského muzea.

1.2 Počátky periodického tisku na Písecku

Počátky periodického tisku na Písecku sahají do roku 1835. Prvním česky psaným venkovským listem v Čechách byl „*Auředlní list Prachynského kraje*.“ Byl psán ve dvou sloupcích, německy a česky, přičemž český text byl nedokonalým překladem z němčiny. V tomto úředním časopise se nacházely zákazy a nařízení, soudní výnosy, zatykače, patenty atd. Jednou do měsíce vycházela k tomuto týdeníku příloha, která obsahovala informace o některém prácheňském hradě nebo městě. Tento týdeník měl však i své kritiky, kterými byli Jungmann a Chmelenský, kteří upozorňují na špatný český jazyk časopisu a varují každého, aby za tento časopis zbytečně neutrácel. Časopis vycházel do roku 1837 a své místo v historii regionu má pro svůj buditelský obsah a i pro svou jedinečnost doby jeho vydávání.³

² [online]. [cit. 20. 10. 2011]. Dostupné z <http://www.polonica.cz/pobierz/kubicek.pdf>.

³ Prášek, Jiří. *Písecké 2. tisíciletí*. Písek: J&M, 2000

1.3 Periodický tisk na Písecku v padesátých a šedesátých letech devatenáctého století

Během padesátých let devatenáctého století se rychle měnila národní situace. Do Písku přicházela celá řada osobností, které působily na místních školách. V této době se Vojtěch Vlastimil Janota rozhodl, že pro posílení národního cítění by bylo vhodné založit regionální časopis a tak s místním tiskařem Václavem Vetterlem založil roku 1858 týdeník „*Poutník od Otavy*“, jenž se stal časopisem pro městský i venkovský lid. Týdeník zvýšil svou úroveň tehdy, když do něj začali přispívat Václav Zikmund, Josef Pažout a Karel Ninger, významní profesori píseckých škol. Časopis „*Poutník od Otavy*“ vycházel do roku 1862⁴. Od roku 1863 vycházel pod názvem „*Otavan*“ opět za Janotovy redakce. Od konce 50. let devatenáctého století, kdy v Písku vycházel „*Poutník od Otavy*“, lze zaznamenat velký nárůst písecké nakladatelské činnosti a knižní produkce. V Písku například vyšlo první české knižní vydání díla A. S. Puškina v překladu Václava Čenka Bendla.⁵

Roku 1848 začal vycházet „*Prácheňský týdeník*“, který byl jediným časopisem na českém venkově. Tento týdeník byl zřejmě vydán pouze čtyřikrát. Redaktorem byl Antonín Žalud pocházející z Hoštic u Volyně. Časopis tisknul Václav Vetterle, který zdědil roku 1844 tiskárnu po svém otci.

V roce 1863 navázal na časopis „*Poutník od Otavy*“ časopis „*Otavan*“, který měl stejnou úpravu, formát i strukturu. Došlo ke změně jeho obsahu, který byl spíše poučný a zábavný. Redaktorem byl zpočátku V. V. Janota, kdy byl časopis tisknut třikrát do měsíce. Od poloviny roku 1864 byl tisk přesunut do Prahy k Eduardu Grégrovi, kdy časopis vycházel pouze dvakrát měsíčně.

Dalším časopisem v pořadí byl časopis „*Zvon*“, který vycházel pouhých šest měsíců, a to od ledna do června roku 1864. Vycházel každých čtrnáct dní. Jeho hlavním

⁴ Kotalík, Josef. *Písek a Písecko v literatuře*, Písek: Okresní lidová knihovna, 1996; Malý, Jaromír. *Založení píseckého „Poutníka od Otavy“ před 60 lety*, *Otavan* 4 (39), 1919-1920, č. 5-6, s. 67-69, č. 7-8, s. 102-104, č. 9-10, s. 133-137, č. 11-12, s. 168-172, dále viz Kolařík, M.: 2 Listy píseckého buditele V.V. Janoty, *Otavan* 12 (47), 1929-1930, č. 3-4, s. 48. nesg.: O spisovateli a buditeli V. V. Janotovi a jeho družině..., *Otavan* 12(37) 1929-1930, č. 5, s. 78.

⁵ Pátek, F.: Prvá kniha v překladu básní Puškinových vyšla v Písku, *Otavan* 1(36), 1916-1917, č. 12, s. 203-204.

tématem byly zprávy z politického života. Nakladatelem a redaktorem časopisu byl kupec Jan Haser.

Ve stejném roce (1864) vycházel zábavně naučný časopis „*Prácheň*“, vydavatelem a redaktorem byl Bedřich Vilém Spiess, který pocházel z Písku. K přispěvatelům časopisu patřili například August Sedláček, Adolf Heyduk, M. Kolář, J. K. Hraše⁶. Kvůli nízkému počtu předplatitelů, byli redaktoři časopisu nuceni ukončit svou práci.⁷ V tomto časopise publikoval několik svých prvních článků historik August Sedláček.⁸

Od roku 1868 vycházel po dobu dvou let časopis s názvem „*Písek*“, který vycházel nejprve týdně a později byl jeho tisk omezen a byl vydáván pouze třikrát do měsíce. Hlavními tématy časopisu bylo hospodářství, přehled trhů a cen základních produktů, ale také boj o železnici, které byl přikládán velký význam.

⁶ August Sedláček se narodil roku 1843. V Písku vystudoval gymnázium a stal se středoškolským profesorem. Do Písku se odstěhoval až roku 1899. Jako důchodce se stal ředitelem píseckého městského muzea. Jeho významné dílo dějiny královského krajského města Písku vyšli ve třech dílech. Jeho nejvýznamnější celoživotní prací se staly Hrady, zámky a tvrze království Českého. Zemřel v roce 1926. [online].[cit11.4.2012]. Dostupné z <http://www.icpisek.cz/docs/cz/sedlacek.xml>

Adolf Heyduk se narodil roku 1835. Básník, který je řazen do literární skupiny Májovců. Do Písku se přistěhoval až roku 1860, kdy zde začal působit jako profesor na reálce. Mezi Heydukova díla patří šedesát samostatných sbírek básní, další jeho verše najdeme v novinách, sbornících, almanaších. Zemřel v roce 1960. [online].[cit11.4.2012]. Dostupné z <http://www.icpisek.cz/docs/cz/heyduk.xml>

Martin Kolář se narodil roku 1936 ve Švihově. Byl gymnaziální profesor, historik, heraldik a publicista. Jako publicista psal historické podklady pro Ottův slovník naučný. Množství Kolářových historických poznámek o Prácheňsku a jihozápadu Čech jsou neutříděna a čekají na zpracování. Celý jeho rukopisný přehled je k nahlédnutí ve Státním okresním archivu v Táboře. Martin Kolář zemřel v roce 1898 v Táboře. [online].[cit11.4.2012]. Dostupné z <http://www.restauratorstvislechta.cz/publikace/historik-martin-kolar-a-horazdovicko>

Jan Karel Hraše se narodil v Rataji u Bechyně. Byl pedagog regionální historik, archeolog, sběratel pověstí a dramatik. Vystudoval gymnázium v Písku. Jeho literární činnost byla bohatá. Přispíval do časopisů Lumír, Hvězdy olomoucké, Lužičan, Otavan. Jeho další příspěvky byly do Ottova slovníku naučného. Zemřel roku 1907 v Náchodě. [online].[cit11.4.2012].

Dostupné z <http://www.ratajeobec.cz/cp1250/phprs/view.php?cislocianku=2006092901>

⁷ Kolář, Ondřej. *Prácheň Bedřicha Viléma Spiesse*, in Prácheňské muzeum v Písku. Zpráva o činnosti za rok 1999, Písek 2000, s. 39-41.

⁸ Kolář, Ondřej. *Prvotiny Augusta Sedláčka*, in Prácheňské muzeum v Písku. Zpráva o činnosti v roce 1990, Písek 1991, s. 13-17.

1.4 Periodický tisk na Písecku v letech sedmdesátých a devadesátých devatenáctého století.

V těchto letech probíhaly politické a sociální boje proti vládnímu útisku i proti bohatnoucí buržoazii. Byla posilována demokratická myšlenka šedesátých let velkými tradicemi husitství a slovanskou myšlenkou. K husitské tradici se vydáním almanachu „*Anemonky*“ přidali jihočeští studenti. Almanach byl motivován odkazem díla Petra Chelčického⁹ a byl vydán roku 1871.¹⁰

Roku 1879 vycházel časopis se známým názvem „*Otavan*,“ který řešil politické otázky. Zpočátku vycházel každou sobotu u tiskaře Václava Šimka, roku 1890 byla tiskárna předána do rukou Theodora Kopeckého, který roku 1909 předal časopis státoprávně pokrokovému hnutí, kde se redaktorem stal Emil Prell. Rok 1913 znamenal konec pro tento časopis, z důvodu krize tiskáren, která poznamenala nejen tento časopis.

V roce 1885 vycházel první český mimopražský beletristický list s názvem „*Poutník od Otavy*“, redaktorem byl Vojtěch Vlastimil Janota, za kterého vycházelo osm stran jednou týdně, roku 1859 se redaktorem stal sám tiskář Vetterl, za kterého se počet stran zvýšil na dvanáct. Mezi přispěvatele patřil i Jan Neruda. Roku 1862 byl časopis zastaven. Časopis je k dispozici ve sbírce píseckého muzea.¹¹

V letech 1885 až 1888 vycházel časopis „*Poutník od Otavy*.“ Redakce se nacházela v Písku na Malém náměstí v domě U páva, kde se po dobu, kdy časopis vycházel, vystřídal několik redaktorů. Prvních sedm čísel vyšlo za Janotovy redakce, od 8. čísla byl redaktorem Ladislav Burket. Druhý ročník převzal redaktor Rudolf Dvořáček a od čtvrtého ročníku byl redaktorem Rudolf Bort, který odešel do Národní politiky. Posledním redaktorem tohoto časopisu byl Karel Škába. Časopis byl tisknut Václavem Šimkem v tiskárně po Vetterlovi, od druhého ročníku byl tisk přesunut do Tábora, kde se tisku ujal Petr Frank.

⁹ Petr Chelčický se narodil pravděpodobně roku 1390. Byl kritikem a nedokázal pochopit důležitost historického vývoje. Byl přesvědčen, že zlu se nemá odporovat a jakékoli násilí se má odmítat. Odsuzoval husitské boje, válku i soudobou společnost. Mezi jeho díla patří *O boji duchovním*, *O trojím lidu*, *Postila*, *Sieť viery*. Zemřel v roce 1460. [online]. [cit. 26. 4. 2012] Dostupné z <http://www.spisovatele.cz/petr-chelcicky>

¹⁰ Kotalík, Josef. *Písek a Písecko v literatuře*, Písek: Okresní lidová knihovna, 1996

¹¹ Prášek, Jiří. *Písecké 2. tisíciletí*. Písek: J&M, 2000, s. 169

Zajímavým periodikem byl pravidelně vycházející informační list nazvaný „*Telegramy*“, vycházející po dobu dvou měsíců. V té době roku 1866, v době rakousko-pruské války, přestal do Písku přicházet časopis „*Otavan*“, který byl tou dobou tištěn v Praze. V Písku se nevydávaly jiné noviny, a tak se vydavatel Vetterle rozhodl texty telegramů vydávat tiskem.

„*Texty telegramů, jež o válečných událostech a operacích vojsk úředně docházely na písecký telegrafní úřad, počal vydávat tiskem*“¹² Počátkem šedesátých let devatenáctého století se písecká knižní produkce rozšířila o množství učebnic, napsaných především pedagogy píseckých škol, ale určené pro všechny písecké studenty. Vznik těchto učebnic, byl spojen se vznikem reálky, vyšší dívčí školy a škol dalších. Vzdělávací charakter mělo také několik edičních řad beletrie pro děti a mládež různých věkových kategorií.

1.5 Periodický tisk na Písecku v 90. letech 19.století

Devadesátá léta jsou pro město Písek dobou sociální a politické diferenciaci. Vládnoucí staročeská strana byla vystřídána mladočechy a Stranou státoprávně pokrokovou. Staročechům původně sloužil k jejich šíření politických názorů „*Otavan*“, který zanikl roku 1913. Tiskařem Janem Hruškou byly jako opoziční list mladočechů založeny roku 1895 „*Písecké listy*“, které byly do roku 1907 mladočeské a poté listem „*Spolku majitelů domů*“. V této době Otavan i Písecké listy odmítají socialismus, i když přiznávají, že „*třese*“ všemi evropskými dveřmi.

V devadesátých letech devatenáctého století s přibývajícími většími továrnami rostl i v Písku počet průmyslového dělnictva. V roce 1896 vznikla místní a okresní organizace Strany sociálně demokratické, která neměla vlastní časopis, její rubriku obstarávala příbramská „*Naše Obrana*“ nebo budějovický „*Jihočech*“, později „*Jihočeský dělník*“.¹³

1.6 Periodický tisk na Písecku jako hlavní součást politického dění 20. století

Počátek dvacátého století byl pro Písek velmi rozporuplný. Na jedné straně ve městě třeba i krátkou dobu působila řada osobností (například August Sedláček, Adolf Heyduk), díky kterým byl Písek nazýván jihočeskými Aténami. Na straně druhé zde

¹² Prášek, Jiří. *Písecké 2. tisíciletí*. Písek: J&M, 2000, s. 169

¹³ Kotalík, Josef. *Písek a Písecko v literatuře*. Písek: Okresní lidová knihovna, 1996

byly děsivé zkušenosti války, ale také vítězství Velké říjnové socialistické revoluce. Tyto zkušenosti vedly k radikalizaci jak dělnictva, tak mládeže a vedly k protiválečným a protirakouským demonstracím. Toto období se vyznačuje politickými boji dělnické třídy, vedené od roku 1921 komunistickou stranou, se stranami buržoasními a pravicovým vedením sociální demokracie. Ve vydávání regionálních časopisů se nejvíce projevil komunistický program, který byl na rozdíl od roztržitého politického života ucelený a cílevědomý.¹⁴

Roku 1909 byl Josefem Liškou založen týdeník s názvem „*Písecký kraj*“ s podtitulem „*Politický týdeník hájící národohospodářské a sociální zájmy lidu.*“ Hned první číslo časopisu bylo zkonfiskováno a vydáno jen opravené vydání. U druhého čísla se situace opakovala a poté ještě několikrát. Tisk byl přerušen válkou, 1. srpna 1914, poté byl roku 1919 znovu obnoven. Roku 1924 se stal orgánem Jednoty malozemědělců IX. župy jihočeské. V září 1945 byl znovu obnoven Václavem Laiferem, který ho vydával ještě po tři roky, pak časopis roku 1948 zanikl.

Již třetí „*Otavan*“ vycházel v letech 1916 až 1936. Stejný byl pouze názvem, obsah a redakce se ve velkém změnily. Redaktorem byl Jaromír Malý a tiskařem časopisu byl Theodor Kopecký. Časopis ke konci vycházel jen sporadicky a kvůli konfliktům mezi tiskárnou a redakcí zanikl. Ve své době se mohl chlubit velmi bohatým obsahem. Vycházelo zde mnoho článků, které se týkaly kulturní historie města Písku a Prácheňského kraje, které jsou v dnešní době citovány coby odborné prameny.¹⁵

Časopis „*Republikánská obrana*“ vycházel od dubna roku 1930. Nacházely se zde stranické informace agrárnícké strany. Tento list vycházel necelé dva roky, do roku 1942 a skončil pro technické obtíže.

Téhož roku začal vycházet časopis „*Písecký obzor*.“ První číslo časopisu vyšlo 1. května 1930. Jednalo se o stranický list, ve kterém se z části nacházel bulvár. Vždy

¹⁴ Kotalík, Josef. *Písek a Písecko v literatuře*. Písek: Okresní lidová knihovna, 1996

¹⁵ Kolář, Ondřej. *Otavan a ceny v 17., 18. Století*, Výběr 16, 1979, s. 305-306; Kolář, Ondřej. *Opět k cenám a mzdám v 17., 18. Století na stránkách Otavanu*, Výběr 21, 1984, s. 81-82; Kolář, Ondřej. *August Sedláček a Otavan Jaromíra Malého*, Výběr 33, 1996, s. 59-61.; Kolář, Ondřej. *Vodňany a Vodňansko v Otavanu Jaromíra Malého*, in *Vodňany a Vodňansko 4 : Vodňany*, 1997, s. 78-82.; Kolář, Ondřej. *Prácheňského regionalisty Jaromíra Malého- léta 1914-1918*, in *osobnosti a první světová válka. Sborník příspěvků z vědecké konference: České Budějovice: Jihočeské muzeum, 2001, s. 53-55*

před volbami vyšlo několik čísel zdarma. Na počest narozenin Karla Kramáře v roce 1930 vyšel jeden výtisk dvoubarevně. Poslední číslo, které vyšlo, bylo s portrétem právě zvoleného Emila Háchy.

V letech 1932 až 1937 vycházel čtrnáctideník „*Písek*“, kde byl redaktorem František Sukaný. Píseckého tiskaře Vladimíra Hrušku vystřídala roku 1936 strakonická Dvořákova tiskárna. Časopis měl graficky řešenou inzerci a byl graficky upravován. Náklad na jeden výtisk o šesti stranách byl 0,50 hal. Jednalo se o periodický nepolitický časopis věnovaný kulturním a hospodářským zájmům na Písecku.

1.7 Periodický tisk od osvobození až do současnosti

Obě světové války se negativně projevíly v roztržitém i různých organizací. V roce 1948 po nástupu KSČ k moci byl nastolen totalitní režim a pevně kontrolovala a ovládala všechny oblasti společenského života. Tisk v této době byl odezvou jednotlivých událostí, které se v tomto období odehrávaly. Byl natolik ovlivněn komunistickou stranou, že se mnoho dobrých autorů od médií držela stranou. Na Písecku od roku 1957 vychází měsíčník s názvem „*Písecký kulturní zpravodaj*“, který od roku 1963 nesl název „*Písecký zpravodaj*“. Tento měsíčník byl vydáván Osvětovou besedou, jejímž úkolem bylo v době socialistického Československa udržovat kulturní a společenský život a dbát o politické povědomí ve společnosti. Dále byl okresním výborem KSČ vydáván týdeník „*Zitřek*“ a denní zprávy z Písku a Písecka jsou tištěny v deníku „*Jihočeská pravda*“.¹⁶ Měsíčník *Písecký zpravodaj* zanikl na konci šedesátých let a v polovině let sedmdesátých byl nahrazen měsíčníkem „*Informace Městského národního výboru v Písku*“, kde byly publikovány pouze materiály s úředním nebo politickým obsahem. Pouze v letech 1986 až 1988 obohatil toto periodikum „*Seriál o dějinách města Písku*“, který připravoval historik Ondřej Kolář.

Po roce 1989, kdy nastal pád komunistického režimu a byla tak nastolena cesta k pluralitě, změnou procházela nejen společnost a kultura, ale také literatura a média. Začali se nyní projevovat i autoři, kteří celou dobu nepsali, nebo vydávali jen omezeně. Začal se měnit i kritický pohled na literaturu předešlého období. Za poslední desetiletí se v Písku objevil literárně kulturní časopis „*Lipík*“ (1992), dále v letech 2000 a 2001

¹⁶ Kotalík, Josef. *Písek a Písecko v literatuře*. Písek: Okresní lidová knihovna, 1996

revue Písku, Písecka a Prácheňska s názvem „*Otavín*,“ který je zaměřen na kulturu a tradice v prácheňské oblasti.¹⁷

Jako místní tisk zde denně vychází „*Písecký deník*,“ který byl dříve znám pod názvem „*Listy Písecka*.“ Vychází od roku 1994 a přináší čtenářům aktuální dění v nejbližším okolí, ale i v České republice. Jednou týdně zde vycházejí „*Písecké postřehy*,“ které jsou vydávány Jihočeskými týdeníky s.r.o. Jsou nejčtenějším periodikem v píseckém regionu. Týdeník se snaží o hlubší analýzu problému a další jeho snahou je navázat kontakt se čtenáři. Písecké postřehy vycházejí již od roku 1992.

¹⁷ Zemanová, Blanka. *Písecká literatura a její autoři*. Písek: J & M, 2005

2. Specifika studentských časopisů v regionálním tisku Písecka

2.1 Časopis v rámci systému periodického tisku

Tiskový zákon č.46/2000 charakterizuje periodický tisk jako noviny, časopisy a jiné tiskoviny vydané pod stejným jménem, se stejným obsahovým zaměřením a v jednotné grafice nejméně dvakrát v kalendářním roce.¹⁸

Na počátku 20. století spadaly časopisy ještě do kategorie novin. Ale v dnešní době jsou časopisy publikací, která vychází nejméně dvakrát do roka bez zaměření na aktuálním dění.

2.2 Charakteristika studentského časopisu

Charakterizovat pojem studentský časopis je obtížné, z důvodu chybějící literatury, zabývající se tímto tématem. S pojmem studentský časopis nás většinou seznamují žurnalistické příručky, které radí jak toto periodikum vést.

Studentský časopis charakterizuje například prakticky zaměřený text „*Jak se dělá školní časopis aneb Školní časopisy pod lupou*“, kde autoři Wojnar a Zmrzlík (1999), pohlíží na časopis jako na tiskovinu, kterou dokážou na různých typech škol představit její autoři. Časopisy školní na rozdíl od časopisů třídních, připravuje větší kolektiv a oslovují větší počet čtenářů. Časopisy středních škol jsou řízeny samotnými studenty, kteří zde mají prostor pro svá témata. Záměrem studentského časopisu, je zaujmout a vzdělávat studenty, ale také posílit jejich kolektivitu. Školní časopis je zdrojem potřebných informací pro každodenní činnost studentů.¹⁹

Z jiné stránky nahlíží na školní časopis příručka „*Vydáváme školský časopis*“. Hlavním úkolem je vyváženě uspokojit informační, tematické, zájmové, názorové a literární zájmy svých adresátů. Měl by být o škole a o lidech, které jsou součástí. Není podmínkou pro příspěvek do školního časopisu být studentem školy, která časopis vydává. Svůj názor zde mohou uveřejnit i pedagogové a studenti jiných škol.²⁰

¹⁸ Tiskový zákon 46/2000 Sb. [online].[cit. 25. 4. 2012] Dostupné z <http://WWW.mkcr.cz/scripts/detail.php?id=535>

¹⁹ Wojnar, Pavel. – Zmrzlík, Bohumil. *Jak se dělá školní časopis aneb školní časopisy pod lupou*. Olomouc: Přírodovědecká fakulta, 1999

²⁰ Tušer, Andrej. *Vydáváme školský časopis*. Zvolen: Krajská knižnica Ľudovíta Štúra a Televízia Markíza, 2005

2.3 Role regionálního tisku

Podle Tušera jsou základní funkce médií integrovat, informovat a orientovat nejlépe plni regionální tisk. Nejlépe se zde projevuje funkce integrační, jež je založena na problematice, která je novinářům i čtenářům daného regionu, velmi podobná a vztah mezi těmito osobami, adresátem a příjemcem je bližší než v médiích celostátních.²¹

Jak uvádí autorka Osvaldová (1999), je v žurnalistice regionální tisk označován jako periodikum, která se váží k určitému místu, odkud jsou čerpány informace. Tento tisk má význam pro obyvatele daného místa, ke kterému je tisk vázán. Redakce pracuje v daném místě a připravuje lokální zpravodajství.²²

Podle slov předchozích autorů lze vnímat regionální tisk jako velmi důležitou složku integrace ve společnosti. Z tohoto pohledu regionální tiskoviny hrají důležitější roli než tiskoviny celostátní. Regionální tisk je nenahraditelný díky přehledu o oblasti, ke které se vztahuje. Autor a publikum regionálního tisku jsou si mnohem blíže.

2.4 Studentské časopisy na Písecku a jejich specifika

Jak již bylo zmíněno, noviny a časopisy jsou dokladem o kulturním životě města. Ani Písek nebyl výjimkou, ba naopak. Některé časopisy měly dlouholetou tradici a vysokou novinářskou a literární úroveň. Písecká žurnalistická činnost měla hned od počátku dosti vysokou úroveň. „Bylo to zásluhou dobrého spojení s Prahou, které se tradovalo již od doby, kdy Přemyslovci navštěvovali se svou družinou písecký hrad, a zásluhou celého okruhu pracovníků, kteří přišli do Písku z důvodu svého zaměstnání.“ Velkým přínosem pro město a jeho literární činnost byl příchod Adolfa Heyduka, který do Písku přinesl literární ruch podobný pražskému. V dějinách písecké žurnalistiky mají své důležité místo studentské časopisy jako Vesna, Věmec, Sirius, Květy, Čtyřlístek, Kvítí, do nichž studenti přispívali svými názory, nebyly tištěné a studenti je psali vlastnoručně.²³

Studentské časopisy na středních školách nebývaly a ani nyní nejsou žádnou výjimkou. Ve starších dobách byly psány ručně a většinou se do dnešní doby nedochovaly. V paměti vydavatelů se ale dochovaly velmi dlouho. Byly hluboce

²¹Tušer, Andrej. Vydáváme školský časopis. Zvolen: Krajská knižnica Ľudovíta Štúra a Televízia Markíza, 2005

²²Osvaldová, Barbora., Halada, Jan., a kol. *Encyklopedie praktické žurnalistiky*. Praha: Libri, 1999

²³Kvasničková, Květa. *80 let muzea v Písku*. Písek: Vlastivědné muzeum. 1964, s. 23

zakotveny ve vzpomínkách na studentská léta. Vydavatelé časopisů už si mnohdy nevzpomenou na název, jak o tom svědčí časopis Josefa Kvasničky a jeho kamaráda Kotlína. Časopisy byly mnohdy psané tajně a jejich konec byl mnohdy zapříčiněn tím, že se neopatrností dostal do rukou profesorů, kteří zapříčinili konec jeho vydávání²⁴. Je zřejmé, že se studentské časopisy budou v mnohém odlišovat od běžných periodik, která zde vycházela. Byly to mnohdy jen ručně psané časopisy, které si studenti předávali jen mezi sebou a vydávali je tajně. Pro studenty, byl časopis místem, kam mohli vyjadřovat své názory, myšlenky a mnohdy také své nesouhlasy. Ve svých časopisech žáci rozvíjeli své žurnalistické a literární dovednosti. Nacházely se zde básně, povídky, ale také události dané doby. Rukopisné studentské časopisy jsou místem opravdových, necenzurovaných myšlenek studentů.

Jak již bylo řečeno, jsou studentské časopisy velmi důležitou součástí periodického tisku Písecka, který zde má dlouholetou tradici. Tradice studentských časopisů zde přetrvala až do dnešní doby. Funkce studentských časopisů se v dnešní době bude v mnohém shodovat se studentskými časopisy vycházejícími před desítkami let. Studenti zde nacházejí informace o každodenním dění na svých školách, zároveň se zde objevují první literární a novinářské příspěvek začínajících autorů. Specifika studentských časopisů Písecka, jsou spojena s řadou škol, kterými se město Písek může chlubit. Studenti si zakládali své spolky a poté vydávali své vlastní časopisy. Mnohdy to byli studenti z různých škol, které vytvořily spolek, a poté zde studenti vydávali vlastní studentský časopis. Příkladem může být písecký všestudentský spolek Jihočeských Akademiků, který vydával časopis „Častuk.“

Redaktoři a autoři studentských časopisů, se později stali velmi významnými osobnostmi. Byli velmi významnými básníky, prozaiky, ale také osobnostmi, které se zapojily do veřejného a kulturního života ve městě. Mezi významné redaktory studentských časopisů patřili například i Ivo Beneš, Karel Cvejn, Jaromír Malý, Antonín Matěj Píša. Jindra Černohorský, Richard Weiner, Antonín Martin Brousil, Jiří Marek, František Herites a další.

Velký podíl na novinářské a literární úrovni studentských časopisů měli a mají studenti z píseckého gymnázia. Roku 1886 zde byl založen časopis „Kvíti“, který od

²⁴ Votava, Karel. *Studentský časopis Gymnasion*, Výběr 24,1987, č. 3, s. 33-36

roku 1889 začal vycházet pod názvem „*Slovan*.“ Mezi další gymnazijní časopisy patřil „*Nuntius*“, který byl znám na přelomu století. Největšího úspěchu ve 20. století se dostalo časopisu „*Gymnasion*.“ Kulturní kroužek žáků gymnázia Písek, vydával po dva roky tištěný časopis, který měl velmi vysokou úroveň. Hlavní zásluhu na tom měly osobnosti jako K. Cvejn, J. Černohorský a jiní. Tento časopis byl vydáván od roku 1929 do roku 1931. Jeho konec byl spojen s maturitní zkouškou redaktorů, kteří měli o vydávání časopisu největší zájem.²⁵

Konec jednotlivých studentských časopisů je spjat s odchodem velmi dobrých a vlivných redaktorů ze škol. Město Písek se i v dnešní době může chlubit studentskými časopisy, které ale v regionálním tisku nehrají tak důležitou roli jako dříve. Studentské časopisy minulého století mohou hrát v dnešní době velmi důležitou roli pro historiky, jelikož byly místem celého regionálního dění, kdežto současné časopisy se zaměřují spíše na dění ve škole, kde časopis vychází. Mezi současné studentské časopisy patří především časopis „*Šejkr*“ vydávaný studenty gymnázia od roku 2004. Dalšími významnými současnými časopisy jsou *Samorost*, vydávaný lesnickou školou a „*Průmkařiny*“, vycházející na písecké průmyslové škole. Zatímco časopis „*Šejkr*“ je zcela studentskou záležitostí, na dalších dvou jmenovaných, se podílejí pedagogové, kteří se z vlastní iniciativy stali patrony redakčních kolektivů (*Samorost*-Libor Šimůnek, *Průmkařiny*-Hana Maříková).

²⁵ Kolář, O.: Písecký deník. V Literárním klubu se představí studentský časopis *Šejkr*, 3. 5. 2010, č. 102, s. 11

3. Tradice středních škol na Písecku a jejich časopisy

3.1 Školství na Písecku

„O kvalitě píseckého školství se můžeme hodně dozvědět nejen ze vzpomínek místní starší generace, ale také od některých vědeckých a uměleckých osobností našeho národa, žijících nebo už nežijících, z nichž mnozí se do Písku vraceli nebo vracejí různou formou vzpomínání na svá studijní léta. Toto ožívání „stříbrného větru“ není a nebývalo vždy jen sladkobolné snění a vyvolávání toho, co bylo. Citlivý člověk- ať pouhý student nebo již pamětník- pozná, že školní léta strávená v Písku patří ke genu loci tohoto města na řece Otavě a uprostřed lesů.“²⁶

Existence školy je v Písku svázána s vládou Přemysla Otakara II. Jedná se o existenci školy farní. Přesné datum založení fary se dnes nedá zjistit. První informace o této škole je z konce třináctého století o tom, že se dostalo jakémusi Sedlinu z Písku prvního vzdělání. Absolvování této školy spočívalo v dosažení znalostí ve čtení, psaní, počítání, ale také v náboženství a v latinském jazyce. V roce 1348 byla v Praze založena univerzita, a tak se tato farní škola stala školou vyšší, ze které se po vystudování mohlo navázat studium na univerzitě. Jelikož je školství vždy úzce spojeno s politickou situací, k jeho úpadku došlo roku 1547, účastí na odporu proti Ferdinandovi I. Písecké obci byly sebrány statky a pro nedostatek peněz byla zrušena vyšší škola. Písecké školství znovu ožívá roku 1558 po vyhlášení majestátu císaře Ferdinanda I. Do roku 1620 docházelo ve školství k velkému rozvoji. Po tomto roce, však začalo docházet k úpadku. Písek byl několikrát dobyt a 30. září 1620 zpusťován. V tuto dobu byl dán v zástavu Donu Martinu de Hoeff-Huertovi, který písecké obyvatelstvo donutil k víře katolické. Byla tak založena katolická škola, která měla málo učitelů a její úroveň byla velmi nízká. Poté co se roku 1641 Písek stal opět královským městem, došlo ke zvýšení úrovně a kvality školství. Do roku 1776 se na školách vyučovalo v jazyce německém. V roce 1793 byla zřízena škola, která se nazývala „německá“, ale byla zde založena třída pro děti chudších obyvatel, kde se děti učily základy čtení, psaní a počítání. Rok 1778 znamenal pro město a jeho školství velký zlom. Založením gymnázia město otevřelo dveře mnoha studentům a později významným osobnostem, které byly pro město velkým přínosem.²⁷

²⁶ Almanach města Písku, 750 let města Písku, Vimperk: Tina, 1993, s. 77

²⁷ Almanach města Písku, 750 let města Písku, Vimperk: Tina, 1993

3.2.1 Gymnázium

Gymnázium v Písku bylo otevřeno 9. listopadu roku 1778. Obyvatelé Písku se dočkali po dlouholeté snaze. Úsilí se datuje již od roku 1764. Veškeré přípravy ke stavbě byly zrušeny v roce 1767 kvůli jezuitskému řádu, který zakázal přispívat z městské pokladny.²⁸

„Velké úsilí vyvinuli píseční v roce 1777, aby se do města dostalo gymnázium. Klatovské jezuitské gymnázium bylo totiž zrušeno a uvažovalo se o jeho přenesení do prácheňského kraje. Nejvíce šancí měly Strakonice, ale nakonec na jistou přímluvu rozhodla Marie Terezie 3. ledna 1778 o Písku. Ještě téhož roku bylo pětitřídní gymnázium otevřeno a prozatímne umístěno do upraveného domu na Malém náměstí, stojícím v místech pozdější základní školy.“²⁹

Gymnázium mělo pět tříd, z nichž dvě byly nižší a dvě vyšší. Nižší byly gramatikální a vyšší humanitární. Mezi předměty, jež zde byly vyučovány, patřilo náboženství, latinská gramatika, latinský sloh, řečtina, geografie, historie a matematika. V roce 1850 zde byla zavedena maturitní zkouška a předměty byly rozšířeny o češtinu, němčinu, přírodopis a fyziku. V roce 1866-1867 se vyučovacím jazykem stala čeština. Roku 1909 byly přidány další předměty jako kreslení, tělocvik a krasopis.³⁰ Po vzniku republiky je zaváděna chemie, omezuje se řečtina a němčina byla zavedena jako povinný jazyk. V třicátých letech byl ustálen počet vyučovacích hodin a výběr látky tak, aby nedocházelo k přetěžování žáků. S rozvojem školství v třicátých letech dochází k rozvoji reálných gymnázií. V Písku zůstalo zachováno jak reálné tak klasické gymnázium až do roku 1949, kdy jsou tyto dva typy sloučeny.³¹

²⁸ Almanach píseckého gymnázia 14. 220 let píseckého gymnázia (1778-1998). Písek:Gymnázium, 1998, s. 8

²⁹Prášek, J.: Písecké druhé tisíciletí. Písek: J&M, 2000, s. 135

³⁰ Průvodce po královském městě Písku: s popisem polo- a celodenních výletů do okolí i vzdál. míst turisticky a historicky významných: V Písku: Klub českých turistů, 1912

³¹ Almanach města Písku, 750 let města Písku, Vimperk:Tina, 1993

3.2.2 Reálka

V roce 1860 byla založena Reálka, která nemá tak dlouhé trvání jako písecké gymnázium. První škola v Čechách s vyučovacím jazykem českým. Tato škola byla umístěna ve staré, později přestavěné budově gymnázia na Malém náměstí. Starosta Tomáš Šobr se spolu s gymnazijními profesory Josefem Pažoutem a Karlem Ningrem zasloužili o rozšíření nižší reálky na reálku vyšší, šestitřídní. Na této škole studovali osobnosti jako Ladislav Stroupežnický³², Mikoláš Aleš³³, Richard Weiner, Antonín Martin Brousil a řada dalších významných osobností. Historie písecké reálky končí sloučením se státním reálným gymnáziem pod názvem „*Gymnázium v Písku*“ roku 1949. Tuto školu je možno považovat za příklad vysokých snah v oblasti vzdělání a výchovy, díky vynikajícímu profesorskému sboru i absolventů, kteří jsou dokladem vysoké úrovně, které škola dosáhla.³⁴

3.2.3 Vyšší dívčí škola

Po založení reálného gymnázia vznikla myšlenka umožnit vzdělání také odrostlejšími dívkám, které v té době nesměly studovat společně s chlapci a za vzděláním musely odjíždět do ciziny. V kraji se žádná takováto škola nevyskytovala a tak na podnět městského zastupitele Matěje Havelky a Vojtěcha Janoty došlo v roce 1860 k založení Vyšší dívčí školy v Písku. Tato škola byla v rámci kraje i země ojedinělá a ve školním roce 1896- 1897 na ní studovalo více než 230 žákyň. V této podobě působila škola až do roku 1873, kdy byla převedena na školu měšťanskou.

3.2.4 Vyšší hospodářsko-rolnická škola

Vliv na vznik a utváření této školy měl Vojtěch Vlastimil Janota, ale také první ředitel Ladislav Burket. Hospodářsko-rolnická škola byla poprvé otevřena 6. prosince roku 1870 a v roce 1871 byla rozšířena o první lesnický směr. Z důvodu velkého zájmu

³² Ladislav Stroupežnický se narodil roku 1850 v Cerhonicích u Mirovic. Psal prózu i dramata a stal se dramaturgem Národního divadla. Díla, jako například Zvíkovský rarášek, Naši furianti, V panském čeledníku se stal zakladatelem českého realistického dramatu. Zemřel roku 1892. (Zemanová, Blanka. *Písecká literatura a její autoři*. Písek: J&M, 2005)

³³ Mikoláš Aleš se narodil roku 1852 v Mirovicích u Písku. Velmi významný malíř a ilustrátor v generaci Národního divadla. Po studiích se do Písku vrátil ještě dvakrát. Naposledy navštívil Písek v rámci své velké výstavy. [online].[cit11.4.2012]. Dostupné z <http://www.icpisek.cz/docs/cz/ales.xml>

³⁴ Almanach města Písku, 750 let města Písku, Vimperk:Tina, 1993

o výchovu samostatných hospodářů a správců velkostatků došlo v letech 1886- 1887 k přestavění budovy. Po přestěhování zde bylo zapsáno 92 žáků. Rolnická škola přetrvala až do současnosti. Od školního roku 1948-1949 mohli žáci studovat v oboru pěstitel-chovatel, jako techničtí odborníci. V současnosti se škola pod názvem Střední zemědělská škola v Písku orientuje na obory ekologická ochrana přírody a Agropodnikání.

3.2.5 Revírnická škola a škola lesnická

9. října 1884 byl na základě návrhu Ladislava Burketa zřízen první český obor lesnický pro výchovu pomocných technických a odborných lesních zřízenců. Tento obor měl být přechodem k žádanému dvoutřídnímu učilišti. První pravidelný školní rok začal 1. října 1885 se třiceti žáky. Od roku 1888 a 1889 existovala Vyšší lesnická škola v Písku. Tato škola měla vysokou úroveň, a tím získávala stále větší prestiž v rámci celého Rakouska- Uherska. Od roku 1899 se škola přemístila do nové budovy, ke které patřil i žákovský internát. Roku 1912 byla budova rozšířena o další učebny. V roce 1919 získala škola státní statut a byla k ní připojena i školní poleší Hůrky u Smrkovic, která sloužila pro potřeby praktické výuky.³⁵

„Praktickému výcviku posluchačů slouží rozsáhlé a vzorné zpracované lesy kr. města Písku jakož i vlastní botanický park a školky. Již sama povaha ústavů uprostřed rozsáhlých majetků lesních, na klasické lesní půdě českého lesního hospodářství jest praktickému vzdělání dorostu lesnického neobyčejně přízniva.“³⁶

3.2.6 Obchodní akademie

Byla založena roku 1907 a navázala na tradici předchozích pokračovacích škol³⁷ a škol příbuzného zaměření. V období I. republiky a po druhé světové válce byla prováděna intenzivní výuka pro účely ekonomických struktur. Za socialismu byla střední ekonomická škola zaměřena na výuku pro potřeby uplatňované v národních

³⁵ Jíša, Zdeněk., Prášek, Jiří. *Historie a současnost podnikání na Písecku*. Žehušice, Nakladatelství a vydavatelství městské knihy s.r.o.,2000

³⁶ Průvodce po královském městě Písku: s popisem polo- a celodenních výletů do okolí i vzdál. míst turisticky a historicky významných: V Písku: Klub českých turistů, 1912.256 s.

³⁷ V roce 1885 byla v souvislosti s rozvojem obchodní činnosti otevřena Pokračovací obchodní škola, přičleněná k chlapecké škole. Dvouleté navazující studium bylo zaměřeno na obchodní činnost.

podnicích, obchodních družstvech, úřadech atd. Původní název Obchodní akademie se školy vrátil v roce 1990.

3.2.7 Střední zdravotnická škola

Navázala na původně odborné školy pro ženská povolání na tzv. Rodinné školy, které byly založeny roku 1906. V roce 1952 byla jako Střední zdravotnická škola zaměřena na výchovu nižšího sanitárního a středního diplomovaného personálu pro potřeby zdravotnictví v okrese i kraji. V současné době zde studuje ve čtyřletém oboru s maturitou 250 studentů.

3.2.8 Vyšší odborná a střední průmyslová škola

Tato škola patří k největším středním školám v jižních Čechách. Za nacistické okupace byla do Písku přemístěna z Českých Budějovic. V roce 1949 byla pro tuto školu dokončena budova, do které se umístila Střední průmyslová škola strojírenská. V současné době je žákům poskytováno vzdělání v oblasti slaboproudé elektrotechniky a na vyšším stupni v oboru informační systémy. Škola má odborné a obchodní kontakty s podniky a závody včetně tuzemských a zahraničních výzkumných institucí.³⁸

Pro shrnutí a porovnání vývoje školství je třeba uvést současný stav škol v Písku: Gymnázium, Střední zemědělská škola, Střední lesnická škola, Obchodní akademie, Vyšší odborná a střední průmyslová škola, Střední zdravotnická škola. Dále zde byla roku 1994 založena soukromá výtvarná střední škola a v roce 1996 soukromá Vyšší odborná škola filmová a vyšší odborná škola restaurátorská.

3.3 Přehled studentských časopisů na Písecku

Jelikož studentské časopisy vycházely jen na některých školách a mnohdy je velmi těžké školu, kde časopis vycházel dopátrat, je zde podrobný seznam studentských časopisů, které v Písku vycházeli, a vše co je o daných časopisech známo.³⁹

³⁸ Jíša, Zdeněk., Prášek, Jiří. *Historie a současnost podnikání na Písecku*. Žehušice, Nakladatelství a vydavatelství městské knihy s.r.o., 2000

³⁹ Viz. Příloha 1

3.3.1 Časopis Gymnasion

Časopis „Gymnasion“ byl opravdovým časopisem s všestranným obsahem a vynikající jazykovou a stylistickou úrovní, proto se o něm zmíníme podrobněji. Majitelem a vydavatelem byl kulturní kroužek gymnazistů v Písku. Časopis byl tisknut nákladem 600 kusů u tiskaře Vladimíra Hrušky. Tento časopis začal vycházet z podnětu literárně nadaných studentů gymnázia, kteří chtěli najít prostor pro svá první prozaická díla i pro své první básnické pokusy. Výjimkou však nebylo, že přispěvateli byli i studenti z ostatních píseckých škol. Mezi zajímavé cíle tohoto časopisu, patřilo dosáhnout kontaktu studentstva s veřejností. *„Bude nám vždy milé, budeme-li mít příležitost otisknout v tomto listě slova veřejnosti jak se dívá na nás, jak žijeme a pracujeme.“* Ke kontaktu s veřejností měla sloužit rubrika „Co soudí čtenáři o našem časopisu.“ Tato rubrika byla uveřejněna v časopise pouze čtyřikrát a časopisu se zde dostalo pochvaly i kritiky. Například redaktor Studentského časopisu Alex Hliněný vytýkal „Gymnasionu“, že se nemůže „rozkolébat, že je všechno tak studené, akademické.“ Dalším cílem bylo, aby se časopis stal časopisem pro všechny ostatní písecké studenty z jiných středních škol. Ovšem jedinými přispěvateli z jiných škol se stali studenti z písecké reálky. Posledním cílem časopisu bylo vyhnout se politice, jelikož to studentům bylo školním řádem zakázáno. Tento cíl byl například z důvodu hospodářské a politické krize zcela nesplnitelný. Tato témata se stala nedílnou součástí „Gymnasionu.“ Z hlediska tematického zaměření jednotlivých článků převažovala celkem logicky studentská problematika. Probírána byla nejrozumnější témata jako „Pryč s novými maturitami“, „Pryč s testy“, „Několik slov o neomylnosti.“ Zde je ukázka z článku „Pryč s novými maturitami: Sklíčení žalem a zprávou o změně maturitních zkoušek, kteréžto zpráva působila na nás jako motorová rána, voláme z plných plic: „Pryč s novými maturitami. Chtějí nás zničit, je to na nás bouda, je to pro nás děravé místo.

Máme podle slov výnosu ministerstva školství a náročné osvěty ze dne 12. Ledna 1931 č. 183. 328 II ukázat hlavně „úroveň své vyspělosti a rozhled po současné kultuře a jak umíme znalosti prakticky využívat“. To máme ukázat a z předmětů ve kterých to můžeme ukázat nejlépe (totiž v češtině a dějepisu), je jeden vyloučen rozhodnutím zkoušející komise. Má se klást důraz při maturitní zkoušce na kandidátův rozhled po současné kultuře a zatím je kandidát zahrnován samou klasičtinou.

Velkou nevýhodou, zvláště pro nás, oktávány, má i skupina matematiky, fyziky a zoologie s botanikou. Kdo má za půl roku nastudovat látku s fyziky, která byla probírána dva roky! Někdo namítne, že nejsme nuceni dělat s fyziky maturitu. Má pravdu, ale zvolí-li si všichni matematiku, jistě na to bude pohlížet divně profesor fyziky a bude snad to pokládat za špatné ocenění jeho práce a jeho opravdového úsilí, aby nám co nejlépe vyložil často obtížné partie a získal tak aspoň některé pro tak krásný předmět, jako je fyzika.“⁴⁰

Dalším obsáhlým tématem časopisu byly básně a povídky. Mladí autoři básněmi vyjadřovali svůj vztah a city nejen ke školnímu prostředí. Přečtením obou ročníků Gymnasionu, je možné se dovědět zajímavé postřehy o životě jeho vydavatelů a přispěvatelů. Některé osobnosti jako například Jindra Černohorský, Karel Cvejn a Josef Puchwein měly obrovskou zásluhu na charakteru a úrovni tohoto časopisu. Nebyli ovšem jedinými přispěvateli. Na stránkách obou ročníků tohoto časopisu je možné najít více než padesát jmen pravidelných či náhodných přispěvatelů.

Časopis vycházel zcela pravidelně, což nebylo ve školním prostředí a v amatérských podmínkách úplně samozřejmé. Nebyla zanedbávána ani grafická podoba časopisu. Každé číslo se odlišovalo barevnou obálkou a bylo i jinak graficky upravené. Časopis s rozsahem osmi stránek formátu A4, kde text byl ve dvou sloupcích. Měl stránky graficky rozčleněny, prokládány vlastními linoryty a zpestřovány reklamou nebo kratším inzerátem. Inzeráty se staly velmi cennou rubrikou, jelikož z nich byl placen tisk.

Jak již bylo uvedeno v předchozím textu, mezi hlavní přispěvatele patří Jindřich Černohorský, který má ze tří hlavních přispěvatelů nejvíce článků. Ukázkou jeho tvorby je báseň „*Zpověď srdce, člověka a duše*“ zde je ukázka:

„Bylo to ve chvílích rozervanosti:

Zdalo se mi, že vidím obraz, překrásný,

__ __ tak krásný, jak jen si kdo dovede představit... že však se mi chvěje před očima, ačkoli nejraději bych jej sevřel v náručí a líbal dlouhými polibky... dlouhými polibky, aby očistil mou duši. Byl bych se před ním skláněl jako před bohem a pohansky vzýval ho oběťmi svých nadějí a snů.

Byl bych se radostí zbláznil, kdyby mi to bylo dovoleno.

⁴⁰ Haník, Pavel. *Pryč s novými maturitami*, Gymnasion. 27. 1. 1931, roč. 2, č. 5

Stal by se ze mne šílenec... šílenec, jenž zoufale hraje na rozladěných houslích Života a při tom si myslí, že se to všem lidem líbí, šílenec, jenž by vše bláznivě miloval, šílenec, který by byl geniem rozhárané krásy činů.“⁴¹

Ve svých příspěvcích byl velmi ovlivněn četbou světových a českých autorů, ve svých básních pak své názory a pocity z četby reflektuje. Nacházel tak nasměrování k vlastní literární dráze. Druhým hlavním přispěvatelem se stal Karel Cvejn, který byl mluvčí redakce. Mezi jeho hlavní příspěvky patřily překlady básní z řečtiny, latiny, němčiny, francouzštiny a angličtiny, které byly velmi oblíbené a dobře se četly. Příkladem jeho tvorby je „*Ukázka ze Saphy*“:

Sapho, nejkrásnější antická básnířka, počítá se také k nejslavnějším pěvcům poesie melické (melos, píseň k strunnému nástroji) ve starém Řecku. Pocházela z ostrova Lesbos, aiolského sídla kultury; narodila se snad v bezvýznamném Eresu, nebo v Mytileně kolem r. 620 před Kristem. Byla aiolskou šlechtickou nejvyšších kruhů. Prožila krátké manželství s aristokratickým chotěm, prožila s ním i politické zápasy mezi šlechtou a lidem, s ním musela jít také do vyhnanství na Sicílii.

Když byl šlechtě povolen návrat do otčiny, vrátila se Sapho na Lesbos už jako vdova. Tamsi založila školu nebo pensionát pro dívky, zvaný „DOMEM MUS“. Nebyl to však pensionát v našem smyslu slova, bylo to spíš kultovní sdružení dívek a žen, mající za patronky Musy a Charitky (bohyně půvabu). Zde tedy mezi žákyněmi a přítelkyněmi prožila nejkrásnější dobu svého života: v družném přátelství s dívkami jí svěřenými, obklopena jsouc nádherou a pohodlím aristokratického života tvořila tato aristokratka rodem i duší nejkrásnější své plody, prosycené láskou k družkám, láskou k nádherné přírodě a zkušenostmi, nasbíranými za pohnutých dob.

Sapho ve své poesii vyjádřila celou svou ženskou duši, věčně nespokojenou a věčně toužící po krásnu. Předmětem Saphiny poesie, je láska která vpadá do našeho srdce jako víchř a způsobí tam chaos a nepořádek.“⁴²

Dále se v Gymnasionu hodně projevoval Josef Puchwein, který v časopise vedl dvě zábavné rubriky: „*Kulturní hlídka*“ a „*Meteorologické zprávy*“, které měly mít

⁴¹ Černohorský, Jindřich. *Zpověď srdce, člověka a duše*, Gymnasion. 25. 11. 1929, roč. 1, č. 3

⁴² Cvejn, Karel, *Ukázka ze Saphy*, Gymnasion. 15. 12. 1929, roč. 1, č. 4

spíše odlehčující a zpestřující charakter.⁴³ Časopis byl velice oblíbený, našel si široký okruh čtenářů i mimo gymnázium, kde vznikl, jeho úroveň byla přímo závislá na schopnostech a tvůrčí aktivitě jeho tvůrců.

⁴³ Votava, Karel. *Studentský časopis Gymnasion*, Výběr 24, 1987, č. 3, s. 33-36

4. Editoři a autoři studentských časopisů a jejich pozdější umělecká činnost

Ze zakladatelů, či přispěvatelů, píseckých studentských časopisů se později staly významné osobnosti, které zejména v kulturní oblasti přesáhly nejen region Písecka, ale celých Jižních Čech. Mnozí dále uveřejňovali své myšlenky v novinách či jiných časopisech, jiní se stali autory knih. Někteří přispěli k rozvoji Prácheňského kraje a zanechali několik velmi významných děl právě pro město Písek a jeho okolí.

4.1 František Herites

Žil v letech 1851 – 1929. Po studiích na píseckém gymnáziu studoval farmacii v Praze a ve Štýrském Hradci. Devět let pracoval na různých místech jako lékárenský praktikant a roku 1883 se ujal lékárny po svém otci. Jeho veřejné působení bylo velmi úspěšné. V sedmdesátých letech devatenáctého století založil „Vzájemně se podporující průmyslový spolek“, jehož přičiněním se do města Písek dostala železnice., *František Herites získal první úspěchy svými rozmarnými Kresbami a arabeskami a do vědomí čtenářů se zapsal jako autor maloměstského žánru, jímž se čestně řadí mezi jeho přední představitele z lumírovské generace. I dnes si se zájmem přečteme jeho Tři cesty, povídky Z mého herbáře i půvabný starosvětský románek Tajemství strýce Josefa.*“ František Herites viděl rozporuplnost v měšťanském životě hlouběji než jeho vrstevníci a jeho smysl pro společenskou problematiku byl velmi jemný a vytříbený.⁴⁴

4.2 Richard Weiner

Žil v letech 1884- 1937. Studoval na písecké reálce, kde maturoval roku 1902. Při svých studiích uveřejňoval své básně v literárních přílohách „*Píseckých listů*“, kde vystupoval pod pseudonymem Jan Bol. Od roku 1912 žil v Paříži a v červenci roku 1914 přijel jako pařížský dopisovatel „*Lidových novin*“ a jiných periodik. Poté co jej zastihla mobilizace, prožil válku na srbském bojišti až do té doby, než se roku 1915 nervově zhroutil. Po těchto zkušenostech napsal první českou prózu o světové válce. Povídka s názvem „*Litice*“ odhalila fyzické i duševní utrpení vojáka ve válce.

⁴⁴ Stehlík, Ladislav. *Dvě krajské tváře*. Vodňany: Městské muzeum a galerie, 1979, s. 9

Rodnému městu vyznal Richard Weiner svou lásku básní „Doma“ ve sbírce „Rozcestí“ z roku 1918.⁴⁵

Podle Zemanové (2005) měl Weiner složitou a rozporu plnou povahu. V ironicky humorné vzpomínce z Paříže do almanachu Prácheňský kraj vyznal, že ho tísnila „maloměstská tuhost a bašta písecké konzervativnosti“. V článku „Kde je moje místo“, který vyšel v týdeníku „Národ“ (1918-1919), vyslovil svůj vztah k židovství, a poznamenává, že se cítí být Čechem a češství se nevzdá ani si ho nenechá vzít.⁴⁶

4.3 PhDr. Jaromír Malý

Žil v letech 1885 – 1955. Vystudoval písecké gymnázium. Na Písecku se nejvíce proslavil měsíčníkem, který založil ještě za války roku 1916. Měsíčník s názvem „Otavan“ vycházel celých 20 let, až do roku 1936. „Otavan“ byl časopisem pro národní, kulturní a hospodářské zájmy Prácheňského kraje. Při jeho univerzitních studiích se zúčastnil radikálně pokrokového hnutí studentstva. V roce 1905 se stal spoluzakladatelem krajinného spolku „Prácheň.“ Jak již bylo uvedeno, roku 1916 založil časopis, který byl jedním z nejhodnotnějších českých regionálních časopisů. Za dob okupace strávil necelých šest let v koncentračních táborech, což mělo velký vliv na jeho pozdější tvorbu. Po návratu z války se stal prvním lektorem novinářství na pražské univerzitě. Své vzpomínky na koncentrační tábor, uložil v díle „Ex libris za ostnatými dráty“, které vyšlo roku 1946. Napsal mnoho příspěvků k dějinám a kultuře Písku a Písecka. V roce 1935 vydal spis „Písek kolébkou českého vyššího dívčího školství“. Psal také o osobnostech Písecka – Mikoláši Alšovi (např. K sedmistému výročí založení Písku napsal roku 1952 „Písecký student M. Aleš, věrný syn našeho Prácheňska“) a Fráňu Šrámkovi („Náš Fráňa Šrámek“- doprovod k Šrámkově výstavě v Muzeu). Pod vedením Jaromíra Malého se roku 1939 konal sjezd novinářů v Písku. Byl mezi nimi i novinář Josef Hora, který po tomto sjezdu napsal reportáž o Písku jako o městě stvořené pro lyriky s velkými kulturními tradicemi.⁴⁷ Měsíčník „Otavan“ se v dnešní době stal místem, ze kterého jsou čerpány velmi kvalitní postřehy Písecka, z dob kdy měsíčník vycházel. Jaromír Malý, redaktor časopisu „Otavan“, se zasloužil o kvalitní a dlouhodobě vydávaný měsíčník.

⁴⁵ Kotlík, Josef. *Písek a Písecko v literatuře*. Písek: Okresní lidová knihovna, 1996

⁴⁶ Zemanová, Blanka. *Písecká literatura a její autoři*. Písek: J&M, 2005

⁴⁷ Kotlík, Josef. *Písek a Písecko v literatuře*. Písek: Okresní lidová knihovna, 1996

4.4 Ivo Beneš

Žil v letech 1886- 1967. Ivo Beneš byl vrstevníkem Jaromíra Malého. Po absolvování písecké reálky a pražské techniky v Brně, působil jako projektant úprav řady českých, moravských a slovenských měst. V roce 1940, kdy se přestěhoval do Písku, se začal věnovat plánování rozvoje Písku a Prácheňska a své myšlenky a nápady uveřejňoval ve svých spisech a časopisech. Jeho zásluhou byly v Písku pořádány výstavy pod názvy „Budování Prácheňska“ a „Pracující a zpívající Prácheňsko“. Píseckému muzeu odkázal bohatou regionální knihovnu. Prácheňskému muzeu ponechal téměř 6 300 svazků.⁴⁸

Ivo Beneš byl hlavním autorem a redaktorem studentského časopisu, který ovšem neměl název. Roku 1902 debutoval básní, která byla uveřejněna v „*Píseckých listech*“. Tímto byla zahájena jeho publikační činnost. V době, kdy převládala koncepce tzv. regulačních plánů měst, usiloval Ivo Beneš o moderní urbanistický přístup. Velkou pozornost také věnoval dopravě. Jeho meziválečný návrh na dálniční síť, vcelku odpovídá dnešním představám. Roku 1937 vypracoval Prácheňský regionální plán, který počítal s obnovením Prácheňského kraje jako jednoho z vyšších územněsprávních celků. Tuto regionální práci měly podporovat časopisy, jako byly: měsíčník „*Prácheňský kraj*“, který by navázal na „*Otavan*“ Jaromíra Malého, dále „*Prácheňský týdeník*“ který měl sloužit jako zpravodaj, dále pak týdeníky jednotlivých krajů a speciální časopis pro Písek. „*Ani německá okupace zbytku českých zemí neutlumila sen Iva Beneše o znovuobnovení někdejší slávy Písku a Prácheňského kraje.*“⁴⁹

Z dosud zmíněných informací je možno usoudit, že pro Prácheňský kraj a Písek byl tento člověk velmi přínosným, a to nejen z hlediska literárního. Ani válečná léta nepřetrhla jeho zájem o regionální rozvoj Písecka.

4.5 Miloslav Novotný

Žil v letech 1894- 1996. V roce 1913 maturoval na gymnáziu v Písku, dále studoval češtinu a němčinu na FF UK v Praze. V roce 1924 byl zaměstnán v knihovně Národního muzea, kde se podílel na založení knihovny Národního muzea. V letech 1937-1950 vyučoval na Státní knihovnické škole, přispíval do řady časopisů a některé

⁴⁸Zemanová, Blanka: *Písecká literatura a její autoři*. Písek: J&M, 2005

⁴⁹Kolář, Ondřej. *Písecké Solitéry: Architektura 19. a 20. století v metropoli Prácheňska*. Collegium Artium, 2010, s. 30

časopisy sám redigoval. „*Základní složkou Novotného literárněhistorické činnosti byla ediční práce spojená se soustavným studiem a srovnávací textovou kritikou písemných archiválií; směřovala k důkladnějšímu poznání tvorby zejména těch autorů, jimiž se Novotný soustředěně zabýval: především B. Němcové⁵⁰ a J. Nerudy⁵¹ aj.*“⁵²

Novotný také působil v českém literárním životě jako člen vědeckých společností. Redigoval časopisy jako: „*Republika*“, „*Zpravodaj družstevní práce*“, „*Kulturní zpravodaj*“, „*Literární rozhledy*“, „*Rozhledy po literatuře a umění*“, „*Literární Noviny*“, „*Časopis Národního muzea*.“ Po válce publikoval v periodikách: „*Rudé právo*“, „*Literární noviny*“, „*Mladá fronta*“, „*Květy*“, „*Lidová demokracie*“ aj. Hlavním přínosem pro českou literární vědu byla Novotného činnost literárněhistorická, zaměřující se zejména na národní písemnictví 19. století. Celoživotní bibliologická praxe i přístup k pramenům v knihovně Národního muzea měly vliv na metodu jeho vědecké práce, založené na pozitivistickém shromažďování dokumentů a zpřístupňování bibliograficko-životopisných údajů. Významnými se stali také jeho překlady z němčiny, francouzštiny a italštiny.⁵³

4.6 Antonín Matěj Píša

Žil v letech 1902 – 1966. Antonín Matěj Píša se od roku 1914, kdy začal studovat na píseckém gymnáziu, zúčastnil veřejného a kulturního života v Písku. Ve svých sedmnácti letech debutoval v „*Píseckých novinách*“ a v časopise středoškoláků „*Ruch*.“⁵⁴ Svůj básnický a politicko-kulturní růst za studií na gymnáziu, na kterém studoval do roku 1921, vypsál ve dvou vzpomínkách: „*Pozdrav se vzpomínkami*“ a „*Má písecká léta*.“ A. M. Píša byl levicově orientovaný a v době kdy studoval, pracoval

⁵⁰ Božena Němcová se narodila roku 1820. Byla jednou z velmi významných osobností národního obrození. Vlastním jménem se jmenovala Barbora Panklová. Mezi její nejvýznamnější díla patří například Babička, Národní báchorky a pověsti, V zámku a podzámčí, Povídky, Podhorská vesnice aj. Božena Němcová zemřela roku 1862. [online]. [cit. 25. 4. 2012] dostupné z <http://www.spisovatele.cz/bozena-nemcova>

⁵¹ Jan Neruda se narodil roku 1834. Byl jedním z hlavních představitelů Májovců, básník, prozaik a novinář. Nejdéle psal do Národních listů. K jeho nejznámějším básnickým sbírkám patří například Hřbitovní kvítí, Knihy veršů, Balady a romance, Povídky malostranské, Obrazy z ciziny aj. Jan Neruda zemřel roku 1891. [online]. [cit. 25. 4. 2012] dostupné z <http://www.spisovatele.cz/jan-neruda>

⁵² Slovník českých spisovatelů, kolektiv autorů pod vedením Věry Menclové, Bohumila Svozila a Václava Vaňka, Libri 2000, s. 485

⁵³ Slovník českých spisovatelů od roku 1945, díl 2, M-Ž, Autorský kolektiv, ved. Pavel Janoušek, Praha: Brána knižní klub, 1998

⁵⁴ Slovník českých spisovatelů od roku 1945, díl 2., M-Ž, Autorský kolektiv, ved. Pavel Janoušek, Praha: Brána knižní klub, 1998

v redakcích některých místních časopisů jako například „*Proletář*“ nebo „*Jihočeský posel lidu*.“ Roku 1920 zorganizoval A. M. Píša večer moderní české poezie pro studenty, kde vystoupil také Jiří Wolker, se kterým se seznámil na podobném večeru v Praze. O přátelství těchto dvou básníků svědčí Píšovy „*Listy přáteli*“. O tom, že přátelství bylo velmi hluboké, svědčí i to, že Wolker poslal Píšovi svou předsmrtnou báseň „*Umírající*“, která díky Píšovým snahám vyšla tři dny po Wolkerově smrti.⁵⁵

Kromě „*Píseckých novin*“, ve kterých debutoval, přispíval také do časopisů: „*Červen*“, „*Cesta*“, „*Země*“, „*Rudé květy*“, „*Život*“, „*Pramen*“, „*Orfeus*“, „*Den*“, „*Prolektult*“, „*Host*“, „*Socialista*“, „*Rudé právo*“, „*Zvon*“, „*Kmen*“, „*Sever a Východ*“, „*Rozpravy Aventina*“, „*Literární svět*“, „*Dělnická osvěta*“, „*Literární noviny*“, „*Písecký zpravodaj*“ aj. Z tohoto výčtu časopisů je zřejmé, že jeho literárně činnost byla velmi bohatá⁵⁶

4.7 Karel Cvejn

Žil v letech 1911- 1986. Po maturitní zkoušce na píseckém gymnáziu vystudoval právnickou fakultu v Praze. Poté složil zkoušku učitelské způsobilosti. Byl redaktorem revue „*Jih*“, která vycházela v letech 1934 až 1935. Po osvobození působil v beletristickém a kritickém listu „*Kytice*“, který byl vydáván roku 1946-1948. Roku 1948 vydal výbor „*Básně národního sebevědomí*“ a připravil vydání „*Paměti J. V. Friče*.“ Také vydal „*Zaniklé zpěvy Františka Alše*.“

Svémi prvotinami přispíval Karel Cvejn do proslulého studentského časopisu „*Gymnasion*.“ Avšak po spoluautorství s Jindrou Černohorským se Karel Cvejn odmlčel a věnoval se redaktorské a kulturně politické činnosti.⁵⁷

4.8 Josef Puchwein- Jiří Marek

Žil v letech 1914- 1994. Vystudoval písecké gymnázium. První tvůrčí pokusy Jiřího Marka, tehdy ještě pod jménem Josef Puchwein, sahají do studentských let. Tehdy to byla snaha o verše, ve kterých chtěl vyjádřit své city. V „*Gymnasionu* „ dokázal Puchwein literárními příspěvky své humorné a satirické sklony. Jak ukazuje článek „*Vzpomínky z českého severu*“. Zde je část článku:

⁵⁵ Zemanová, Blanka. *Písecká literatura a její autoři*. Písek: J&M, 2005

⁵⁶ Slovník českých spisovatelů od roku 1945, díl 2., M-Ž, Autorský kolektiv, ved. Pavel Janoušek, Praha: Brána Knižní klub, 1998

⁵⁷ Kotalík, Josef. *Písecká literatura v literatuře*. Písek: Okresní lidová knihovna, 1996

*„Toho ráno, kdy jsme opouštěly Trosky, viděli jsme po druhé vycházeti slunce nad Českým Rájem. Krajinou jinak opuštěnou zazníval zpěv ptactva a lehký větřík šířil kolem vůni lučního kvítí. Cesta vedla po silnici své výběžky. Slunce zatím postoupilo na své dráze a žhavými polibky zasypávalo vše, co bylo v cestě jeho paprskům. Kráčeli jsme zvolna, snášejíce statečně břímě horka. Mile nás překvapilo, když se nám ukázala vížka hotelu na Hrubé Skále. Silnice ústí na širé prostranství, na němž stojí vedle hotelu také kostelík s farou. V průvodu vrátného z hotelu, který je tamním turistickým průvodcem, jsme se ubírali do okolních skal.“*⁵⁸

Na vysoké škole našel své místo ve Spolku posluchačů filosofie, který byl levicově orientován. Jeho politický názor je zjevný v jeho románu *„Sůl země“*. První knižní práce Jiřího Marka vyšla v roce 1944 s názvem *„Život se nevrací“*. Bylo to deset povídek, jejichž ústředním tématem byla láska. Autor zde vyjadřuje svůj vlastní názor na život. Po druhé světové válce se Jiří Marek chtěl tvorbou vyrovnat s historií. Knihy, které napsal po válce, nesou název *„Muži jdou v tmě“*, která vyšla roku 1946 a román *„Vesnice pod zemí“* z roku 1949. Po roce 1948, se jeho levicové smýšlení projevilo zvláště v periodickém tisku. Práce v novinách dávala Jiřímu Markovi možnost poznat realitu tehdejšího současného života. Ze satirických fejetonů, které psal v letech 1946-1948 do Rudého práva, vznikla knížka *„Pan Severýn“*, vydaná v roce 1947. V padesátých letech začal realitu světových metropolí poznávat cestováním. Tvorba v cestopisném fejetonovém žánru byla spojena s jeho novinářskou činností. Z jeho cest jsou známé knihy například ze Sovětského svazu: *„V krásné zemi“*, *„Radostné setkání“*, *„Úsměvné pobřeží“*. Kniha *„Země pod rovníkem“*, která má svůj původ v cestě na Jávě a Bali, vyšla v roce 1957. Své dojmy z cest po Číně autor zachytil v knize *„Desatero skořicových květů“*. Přínosem byla také jeho tvorba pro děti, ze které jsou známy například *„Pohádky vzhůru nohama“*, *„Nejkrásnější zahrada“* a *„Záhada kolem Albatrosa“*. Románem, který nejvíce vyjadřuje jeho autobiografii, byl román *„Můj strýc Odysseus“* z roku 1975. Značný ohlas získaly seriály kriminálních příběhů, na kterých se podílel spolu se scénáristy a režiséry, *„Hříšní lidé Města pražského“* a *„Panoptikum Města pražského“*.⁵⁹

⁵⁸ Puchwein, Josef. *Vzpomínky z českého severu*. Gymnasion, 15. 12. 1930, roč. 2, č. 4

⁵⁹ Buriánek, František. *Jiří Marek*. Praha: Čs. spis., 1984, 153s.

5. Současný studentský časopis Gymnázia Písek- ŠEJKR

Jelikož byly zmíněny všechny časopisy od nejstaršího studentského časopisu „Kytice“, který vycházel od roku 1869, je také třeba uvést současný studentský časopis. Mezi nejznámější současné písecké studentské časopisy, patří bezpochyby gymnazijní časopis „Šejkr“. V současnosti je časopis „Šejkr“⁶⁰ třetím nejlepším školním časopisem České a Slovenské republiky, a to podle zástupců redakcí nejlepších školních časopisů České a Slovenské republiky.

5.1 Šéfredaktoři časopisu od jeho založení

Jako šéfredaktoři se doposud vystřídali čtyři studenti píseckého gymnázia. Zakladatelkou časopisu je Kateřina Měšťanová, která byla zároveň první šéfredaktorkou od listopadu 2004 do října 2005. Redaktorkou časopisu zůstala až dubna roku 2006. Za její působnosti vyšlo pět čísel, z nichž pouze jedno mělo barevnou úvodní stránku. Byla autorkou deníkového románu na pokračování s názvem „Z deníku Arnošta Vopršálka“ který v časopise vycházel až do dubna 2010, kdy se v Šejkru objevil naposledy. V pořadí druhou šéfredaktorkou se v únoru 2006 stala Eva Kosínová. Za jejího působení časopis nabyl literární podoby. Eva Kosínová působila ve funkci redaktorky již na základní škole. Šéfredaktorkou časopisu „Šejkr“ byla do konce roku 2007. Po tomto roce nastala pro časopis krize, která byla příčinou toho, že půl roku nevyšlo žádné číslo. V březnu 2008 se již třetí šéfredaktorkou stala Květoslava Batistová. Byla autorkou soutěžní detektivní rubriky, která dosáhla velkého úspěchu. V této rubrice měli čtenáři za úkol na základě fiktivního příběhu, jehož autorem byla právě Květoslava Batistová, poznat ze tří možností, kdo je pachatelem. Ve vedení zůstala do 3. května 2010. Od té doby je šéfredaktorem Marcel Ladislav Jung. Je autorem několika rubrik jako „Školní bulvár“, dále „Školní inzerce“ a „Kvízy“. Za šéfredakce M. L. Junga začal časopis slavit úspěchy v soutěžích a dále pracuje na profesionalizaci, která je cestou k úspěchu v různých odborných soutěžích.⁶¹

5.2 Historie studentského časopisu Šejkr

Časopis vydávala od svého založení skupina studentů. Jak již bylo uvedeno, první šéfredaktorkou časopisu byla Kateřina Měšťanová. Jelikož nebylo rozhodnuto o

⁶⁰ Viz příloha 2, obr. 7, obr. 8

⁶¹ [online]. [cit. 1. 3. 2012]. Dostupné z <http://sejkr.gymna-pi.cz/sefredaktori>

názvu časopisu, první časopis vyšel pod názvem „*Nový časopis GP*,“ ve kterém se o jméně časopisu mělo rozhodnout. Jelikož oslovení studenti nepřispěli příliš originálních nápadů, redakce musela jméno časopisu vymyslet sama. Od druhého vydání časopisu nesla všechna ostatní čísla název „*Šejkr*“.

Časopis má od té doby také své logo, které mu zůstalo dodnes. Toto logo bylo za dobu trvání časopisu několikrát v ohrožení a za šéfredaktorky Evy Kosinové na krátkou dobu vymizelo.

Prvních pět čísel bylo vydáno za šéfredaktorky Kateřiny Měšťanové, dalších sedm čísel vyšlo pod vedením Evy Kosinové. Třetí šéfredaktorka byla ještě úspěšnější a pod jejím vedením se gymnázium dočkalo deseti výtisků. Za současného šéfredaktora vyšlo doposud 32 čísel.

Při nástupu nového, prozatím nejmladšího šéfredaktora, Marcela Ladislava Junga se časopis dočkal několika změn. Snahou bylo pokusit se o periodické vydávání tohoto časopisu. Tímto nová redakce předešla výpadkům, které časopis měl v průměru jednou za rok a půl, kdy se stalo, že čtvrt roku žádné číslo časopisu nevyšlo. Bylo tomu tak například v roce 2008, kdy časopis půl roku nevyšel. Podobná situace se stala v roce 2010, kdy tato krize trvala čtyři měsíce. Číslo i přesto, že se na jeho tvorbě podílel nejmenší počet redaktorů (čtyři včetně zakladatelky časopisu), slavilo úspěchy. První motto studentského časopisu znělo: „*Čtěte nás, budete v obraze*“⁶²

5.3 Vývoj studentského časopisu

První číslo časopisu, které bylo prozatím bez názvu, vyšlo za sponzorských příspěvků rodičů šéfredaktorky. V úvodu tohoto čísla shrnula šéfredaktorka, co čtenáři mohou od časopisu do budoucna očekávat a co se v aktuálním prvním čísle dočtou.

Druhé číslo časopisu, již s názvem *Šejkr*, vyšlo v lednu 2005. Mělo čtyřiadvacet stránek, jejichž autory bylo tehdejších pět redaktorů. Nechyběl zde úvodník, dále se objevila novoroční přání profesorů a nechyběla ani rubrika „*Z deníku Arnošta Vopršálka*“. Rubrika „*Vzkazy a Inzeráty*“ se stala oblíbenou a dováděla čtenáře ke smíchu.

⁶² [online].[cit. 5. 3. 2012]. Dostupné z <http://sejkr.wbs.cz>

O dva měsíce později vyšel již v pořadí třetí Šejkr, který měl barevnou přední stránku. Zbytek časopisu byl tištěn černobíle. V tomto čísle se novinkou časopisu stala rubrika „*Horoskopy vědmy Dřevěné pětky*“. Autorkou této rubriky byla zakladatelka časopisu Kateřina Měšťanová, která touto cestou chtěla jednotlivé studijní ročníky upozornit, co je v následujících měsících čeká a jak se mají v jednotlivých situacích zachovat. V této rubrice se nějakou dobu podávaly i rady učitelům. Tato rubrika byla nadále zachována i po dobu šéfredaktorky Evy Kosinové, která rubrice dala název „*Horoskop vědmy Plesnivě sedmi*“ (měkké i je uvedeno záměrně).

V roce 2006 se „*Šejkru*“ dostalo změny. Funkci šéfredaktorky přebrala Eva Kosinová, která změnila formát časopisu za A5 na A4. V tomto formátu bylo do té doby vydáno pouze první bezejmenné číslo časopisu. Bylo opuštěno původní logo časopisu, šejkr v kroužku, které bylo následující šéfredaktorkou znovu obnoveno.

Od nástupu Květy Batistové se časopis snaží opět získat podobu, jakou měl za dob zakladatelky Kateřiny Měšťanové.⁶³

5.4 Současnost časopisu

Tento studentský časopis vychází již osmým rokem od listopadu 2004. V současné době vychází černobíle s barevnou titulní stránkou. Časopis Šejkr vychází s nákladem 100- 150 kusů a za cenu 10 Kč je prodáván nejen zájemcům píseckého gymnázia. V současné době za působení M. L. Junga se v Šejkru objevují rubriky: „*V čísle listopad - prosinec 2011 zavedl rubriku "Poznáváme cizí kultury," již sám vede a v současnosti zároveň vede rubriky "Perličky," "TOP 10," v září 2010 zavedla Tereza Pechoušková, "Film, "Poezie," "Citáty" a "Vtipy," kterou také sám zavedl. Z jeho podnětu byla v září 2011 spuštěna rubrika "Ptáme se studentů," kterou vede společně s Annou Kolínskou a rubrika "Móda," kterou vede Eliška Navrátilová, před časem pak i rubrika "Záhady," kterou vede Jaroslav Fořt.*

Za působení M. L. Junga začal „Šejkr“ poprvé slavit úspěchy v soutěžích a stále pracuje na svojí profesionalizaci, která je jedinou cestou k úspěchu v odborných kategoriích.“⁶⁴

⁶³ [online]. [cit. 5. 3. 2012]. Dostupné z <http://sejkr.wbs.cz/Vydana-cisla.html?>

Současný studentský časopis „Šejkr“ je neustále ve vývoji. Jeho podoba se neustále mění a je v největší míře závislá na šéfredaktorovi, který ho v danou dobu vede a na jeho podobě má největší zásluhu. Jako každý časopis prošel i tento několika krizemi, se kterými se ale dokázal dobře vyrovnat. Mezi současné cíle časopisu patří především cíle dlouhodobé. Jedním z takovýchto cílů je profesionalizace, inovace a experimenty, od kterých je postupně upouštěno, jelikož v příštím roce, dojde již po páté, ke střídání šéfredaktora.

Současný šéfredaktor časopisu „Šejkr“ se domnívá, že v dnešní době zájem o časopis upadá a to z důvodu „moderní počítačové a internetové“ doby. Tímto problémem není podle mého názoru ovlivněn pouze Šejkr, ale také ostatní studentské časopisy.

⁶⁴ [online]. [cit. 7.3 2012]. Dostupné z <http://sejkr.gymna-pi.cz/sefredaktori>

Závěr

Cílem bakalářské práce byla analýza vývoje studentských časopisů v rámci periodického tisku na Písecku. Jelikož je Písek znám svou tradicí vzniku a rozvoje středních škol, časopisy, které zde vycházely, se dočkaly vysoké literární úrovně. Velkým zlomem pro Písecké školství znamenal rok 1778, kdy bylo založeno gymnázium, které otevřelo dveře mnoha významným osobnostem, které přispěly k rozvoji města. V roce 2012 písecké gymnázium oslavilo 234. Výročí své existence. K rozvoji periodického studentského tisku přispívali nejenom studenti gymnázia, ale také studenti ostatních středních škol.

Všechny školy se bohužel časopisů nedočkaly, ale i přesto se nám dochovala velká spousta kvalitních periodik. Studenti gymnázia však mají na těchto časopisech největší zásluhu. Písecké gymnázium navštěvovaly osobnosti jako Adolf Heyduk, Mikoláš Aleš, František Herites, Jaromír Malý, Antonín Matěj Píša, Richard Weiner, Miloslav Novotný, Ivo Beneš, Karel Cvejn a další. Ze studentských časopisů vynikal na píseckých středních školách svou kvalitou časopis „*Gymnasion*.“

Počátky periodického tisku na Písecku jsou spjaty s rokem 1835. V tomto roce vyšlo místní první česky psané periodikum s názvem „*Auředlní list Prachynského kraje*.“ Toto periodikum vycházelo po dva roky, a jelikož bylo prvním česky psaným venkovským listem v Čechách, je historicky významné. Rok 1858 se zapsal do Písecké historie vznikem časopisu s názvem „*Poutník od Otavy*“. Časopis začal získávat ohlas u čtenářů, v době kdy do něj začali přispívat významní profesori z píseckých škol. Od roku 1863, vycházel tento časopis pod názvem „*Otavan*“. Tomuto časopisu je připisován velký význam z hlediska vzrůstu písecké nakladatelské činnosti a knižní produkce

Noviny a časopisy vydávané v Písku jsou dokladem kulturního rozvoje města. Důležitou roli mezi píseckými periodiky, hrály bezpochyby studentské časopisy. Studentské časopisy byly vydávány nejen pro svou informační funkci, ale také sloužily jako místo prvních literárních pokusů tamějších studentů. Specifika jednotlivých časopisů jsou úzce spojena s charakterem školy, na které vycházely. Konec jednotlivých studentských časopisů je v mnohých případech spjat s maturitou a tudíž odchodem redaktorů, kteří měli na vydávání časopisu velkou zásluhu.

Dalším cílem bakalářské práce bylo podat přehled studentských časopisů Písecku. Prvním studentský časopis s názvem „*Kytice*“ byl ručně psaný, vycházel z podnětu studentů reálného gymnázia v letech 1869- 1871. Písecké gymnázium se zasloužilo o tyto časopisy: „*Věnc*“, „*Kvítí*“, „*Slovan*“, „*Nuntius*“, „*Zora*“, „*Palacký*“, „*Stříbrný Vitr*“ a nejznámější „*Gymnasion*“, který vycházel v letech 1929-1931. Mezi přispěvatele patřili osobnosti jako Jindřich Černohorský, Karel Cvejn, Jiří Puchwein je dosti pochopitelné, že se časopisu dostalo této úrovně.

Dalším dílčím cílem bakalářské práce bylo podat přehled o budoucí činnosti autorů a editorů právě těchto studentských časopisů. František Herites, který vedl studentský časopis „*Věnc*“ a do povědomí čtenářů se dostal jako autor maloměstského žánru. Významným editorem byl také Richard Weinár, který byl zakladatelem časopisu „*Sirius*“, který vycházel na přelomu devatenáctého a dvacátého století. Již při studiích na písecké reálce uveřejňoval své básně v Píseckých listech. PhDr. Jaromír Malý, který se proslavil měsíčníkem „*Otavan*“, jenž vycházel celých dvacet let do roku 1936. Jaromír Malý se stal prvním lektorem novinářství na pražské univerzitě. Miloslav Novotný psal a redigoval studentský gymnazijní časopis „*Stříbrný vitr*“. Jeho literárně historická činnost se zaměřuje zejména na národní písemnictví devatenáctého století. Karel Cvejn patřil mezi přispěvatele významného studentského časopisu *Gymnasion*. Poté se Karel Cvejn věnoval redaktorské a kulturně politické činnosti. Byl redaktorem revue „*Jih*“, kritického listu „*Kytice*“. Posledním zmíněným editorem byl Jiří Marek, který za studentských let psal pod jménem Josef Puchwein.

V poslední kapitole bakalářské práce bylo cílem podat přehled o historii a o současném působení nynějšího studentského gymnazijního časopisu „*Šejkr*“. Časopis prošel od samého začátku velkou změnou. V současné době vychází černobíle s barevnou titulní stranou s nákladem 100-150 kusů. Zakladatelkou časopisu se stala Kateřina Měšťanová, která byla zároveň první šéfredaktorkou. Do současné doby, je již čtvrtým šéfredaktorem M. L. Jung, který pracuje na profesionalizaci časopisu. Na časopise se podílejí pouze studenti, jen několik málo příspěvků patří učitelům gymnázia. Podoba časopisu je vždy nejvíce závislá na šéfredaktorovi. Nynější redakce se zasloužilo a periodické vydávání časopisu. Bylo tak zabráněno výpadkům, které do této doby časopis neustále trápily. „*Šejkr*“, ale i jiné studentské časopisy, zůstávají v rukou několika mála studentů.

V kontextu dlouhé a bohaté tradice periodického tisku města Písku a celého regionu Písecka tvoří studentské časopisy jen poměrně malou, zdánlivě nevýznamnou část. Jejich význam však vynikne, chápeme-li je jako významný spojovací článek mezi dějinami tisku a další zdejší velkou tradicí, a to dějinami píseckého středního školství. Navíc v tomto spojení můžeme pozorovat literární začátky a zrání zajímavých osobností, ať už se ve své dospělosti a profesionální kariéře věnovaly různým literárním oblastem, nebo vynikly v jiných oblastech. V současné době elektronických médií se význam tištěných studentských časopisů ještě více marginalizoval, nicméně se tato tradice stále udržuje, a to zásluhou skupin nadšenců, z řad studentů, případně pedagogů-patronů redakčních kolektivů. V tomto smyslu lze doufat, že tradice píseckých studentských časopisů bude pokračovat i v budoucnu.

Příloha 1.

Seznam studentských časopisů

- 1. Název:** Kytice
- 2. Data:** 1869- 1871
- 3. Škola:** Reálka
- 4. Technika tvorby:** Ručně psaný
- 5. Redakce:** Filip Hyšman (spolužák Mikoláše Alše a žák Adolfa Heyduka)
- 6. Dochovalo se:** Knihovna Prácheňského muzea
- 7. Literatura:** Kvasničková 1964

- 1. Název:** Vesna (viz Příloha 2, obr 1, obr 2)
- 2. Data:** 1876
- 3. Škola:** Neznámá
- 4. Technika tvorby:** ručně psaný
- 5. Dochovalo se:** Knihovna Prácheňského muzea
- 6. Literatura:** Kvasničková, 1964

- 1. Název:** Věnc
- 2. Škola:** Gymnázium
- 3. Technika tvorby:** ručně psaný
- 4. Redakce:** František Herites

- 1. Název:** Titul neznámý
- 2. Data:** 80. léta 19. století
- 3. Škola:** Gymnázium
- 4. Redakce:** vydával Josef Kvasnička se svým Kamarádem Kotlínem

- 1. Název:** Kvítí
- 2. Data:** 1886
- 3. Škola:** Gymnázium
- 4. Technika tvorby:** ručně psaný

- 5. **Redakce:** Sextáni z gymnázia
- 6. **Dochovalo se:** Knihovna Prácheňského muzea
- 7. **Literatura:** Kvasničková, 1964

- 1. **Název:** Slovan
- 2. **Data:** Po zákazu časopisu Kvítí
- 3. **Škola:** Gymnázium
- 4. **Redakce:** Studenti Gymnázia

- 1. **Název:** Neruda
- 2. **Data:** 1891- 1892
- 3. **Technika tvorby:** hektografovaný
- 4. **Dochovalo se:** Knihovna Prácheňského muzea
- 7. **Literatura:** Kvasničková, 1964

- 1. **Název:** Nuntius
- 2. **Data:** 19. a 20. stol.
- 3. **Škola:** Gymnázium
- (podle vzpomínek kněze a básníka Karla Bohdana Orthy)

- 1. **Název:** Zora
- 2. **Data:** po 1899
- 3. **Redakce:** z podnětu Jaromíra Malého
- 4. **Dochovalo se:** Knihovna Prácheňského muzea
- 5. **Literatura:** Kvasničková, 1964

- 1. **Název:** Zora (shoda jmen)
- 2. **Data:** kolem r. 1910
- 3. **Škola:** Gymnázium
- 4. **Redakce:** Antonín Matěj Píša a Václav Osvald

- 1. **Název:** Palacký
- 2. **Škola:** Gymnázium

3. Dochovalo se: Knihovna Prácheňského muzea

4. Literatura: Kvasničková, 1964

1. Název: Pohár z mládí

2. Škola: Reálka

3. Dochovalo se: Knihovny Prácheňského Muzea

4. Literatura: Kvasničková, 1964

1. Název: Sirius

2. Data: Přelom 19. a 20. století

3. Škola: Reálka

4. Technika tvorby: ručně psaný

4. Redakce: Richard Weinár (pod pseudonymem Lenský)

5. Dochovalo se: Knihovna Prácheňského muzea

6. Literatura: Kvasničková, 1964

1. Název: Čtyřlístek (viz Příloha 2, obr. 3, obr. 4)

2. Data: 1911

3. Technika tvorby: ručně psaný

4. Dochovalo se: Knihovna Prácheňského muzea

5. Literatura: Kvasničková, 1964

1. Název: Stříbrný vítr

2. Data: 1912

3. Škola: Gymnázium

4. Redakce: sám psal a redigoval Miloslav Novotný

5. Dochovalo se: Knihovna Prácheňského muzea

6. Literatura: Kvasničková, 1964

1. Název: SOS

2. Data: 1929?

3. Dochovalo se: Knihovna Prácheňského muzea

4. Literatura: Kvasničková, 1964

- 1. Název:** Stříbrný vítr
- 2. Data:** 1912
- 3. Škola:** Gymnázium
- 4. Redakce:** sám psal a redigoval Miloslav Novotný
- 5. Dochovalo se:** Knihovna Prácheňského muzea
- 6. Literatura:** Kvasničková, 1964

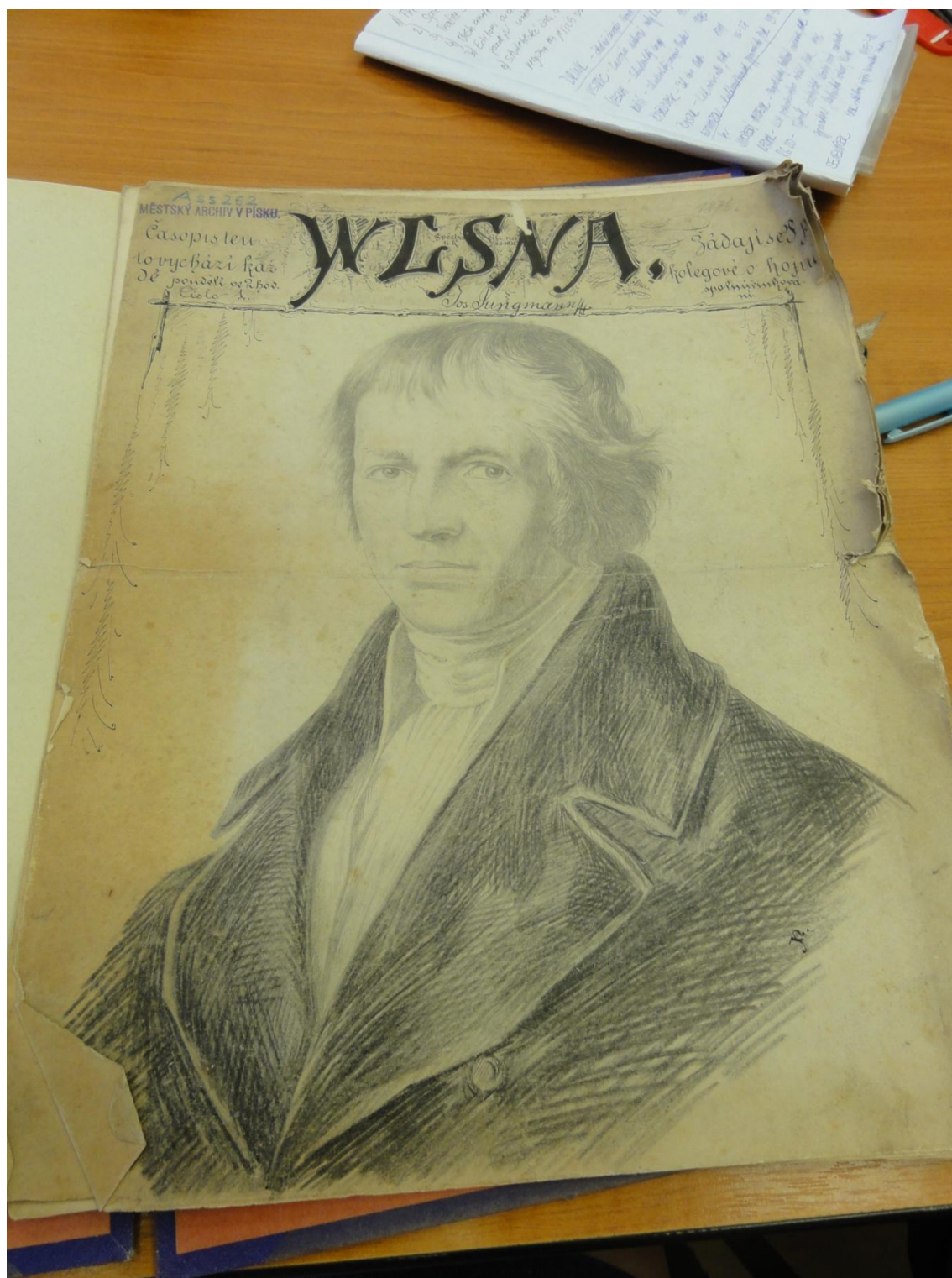
- 1. Název:** Gymnasion (viz Příloha 2, obr. 5, obr. 6)
- 2. Data:** 1929-1931
- 3. Škola:** Gymnázium
- 4. Technika tvorby:** Tisk v písecké tiskárně Vladimíra Hruška
- 4. Redakce:** kulturní kroužek gymnazistů v Písku
- 5. Dochovalo se:** Knihovna Prácheňského muzea
- 6. Literatura:** Kvasničková, 1964

Příloha 2.

Obrazová příloha studentských časopisů

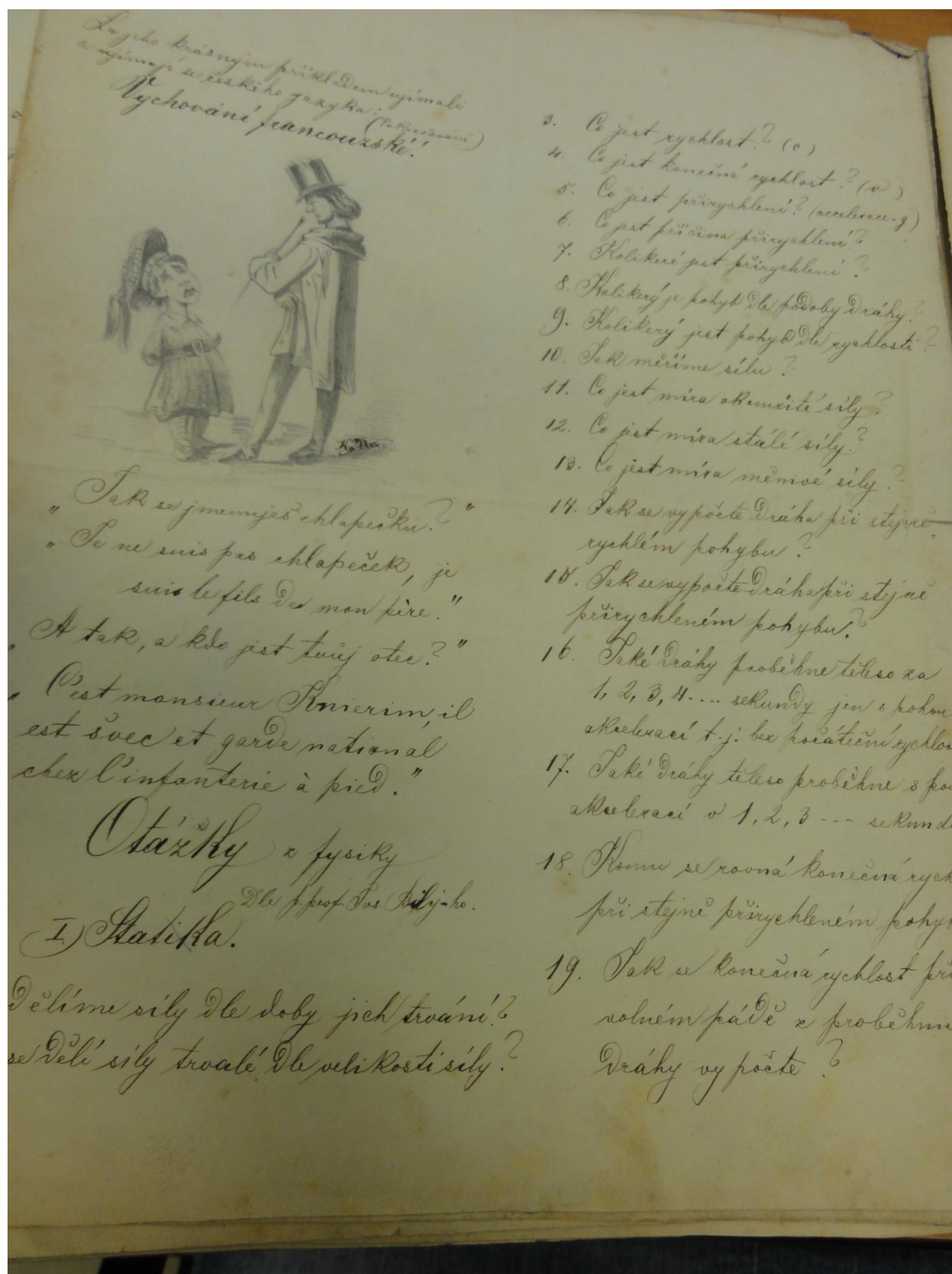
Obr. 1 Časopis Vesna (Titulní strana)

Autor: Aneta Jedličková

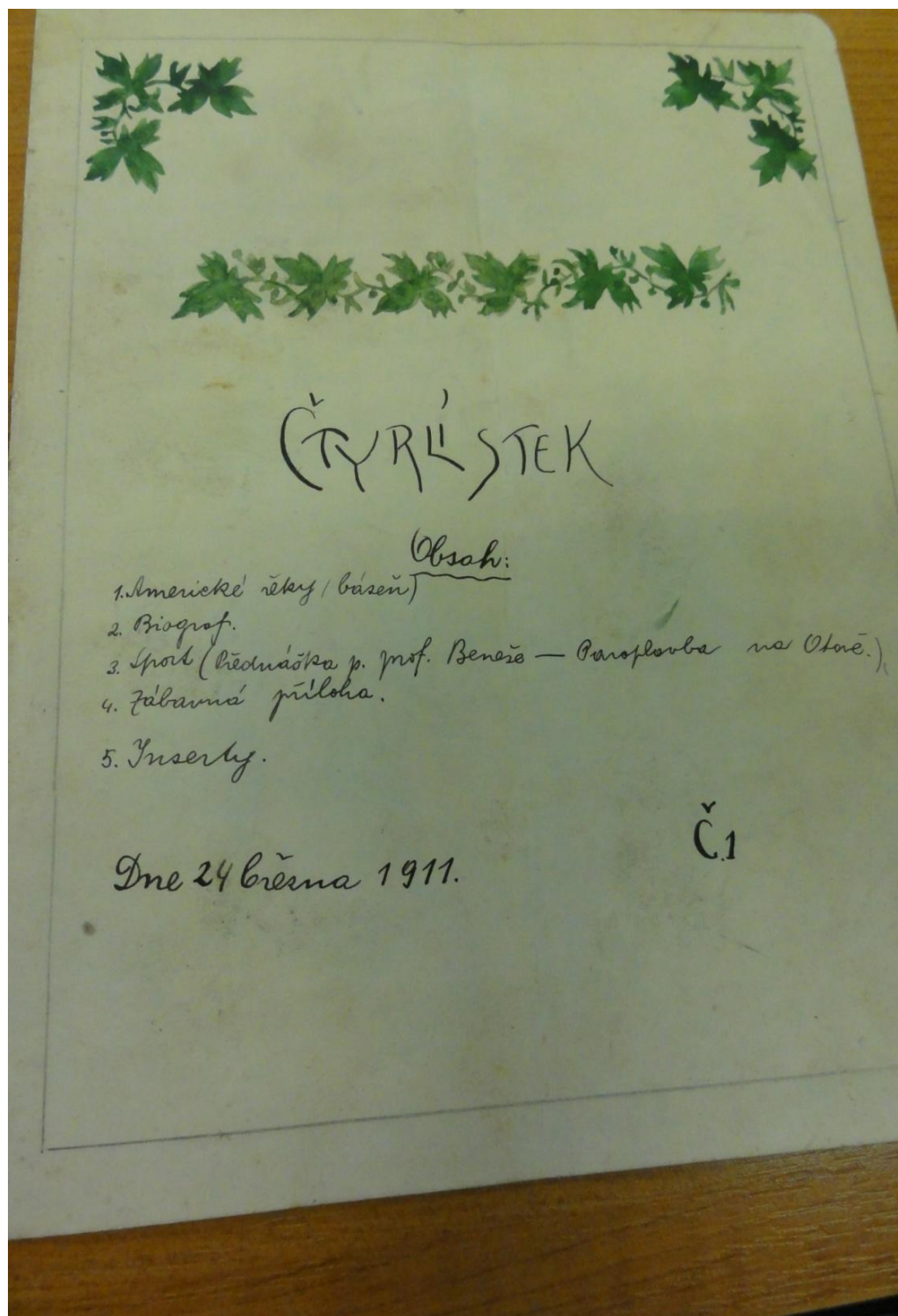
Obr. 2 Časopis Vesna (Otázky z fyziky)

Autor: Aneta Jedličková

Obr. 3 Časopis Čtyrlístek (Titulní strana)

Autor: Aneta Jedličková

Obr. 4 Časopis Čtyrlístek (Inzertní strana)

Autor: Aneta Jedličková

Inzerky: z rozl. pramenů.

Pilsenský ležák!
 Vytečený!
 Po příhodě se může
 užívat při jídel-
 ních
 "Paratice."

Dám hochu
 na vychování do německé krajiny. Dovede už samostatně vyfouknout okna a přepodávat lidi
 Kol. do adu. s. l.

Ztratil se glatý
 Medailon
 Kadeří mé ženy. Kdo
 ho najde, nechtě nechá-
 ti za odměnu tu kadeř-
 ní medailon do
 adu. s. l.

Zápasník
 s. č. v peni, dává hodiny
 a a připravuje nadějně
 více k povleenským
 murikám. Těs p.p. po-
 slance do parlamentu
 Žáci požívají 10% plný
 u lékařů

Nějvětší neřest jsou

ANO NÝM NÍ DO PÍS

to upozorňujeme své P.T. dopisovatele, ab-
 vždy na své dopisy řádně a čitelně po-
 ali. Nepodepsané dopisy pálíme.

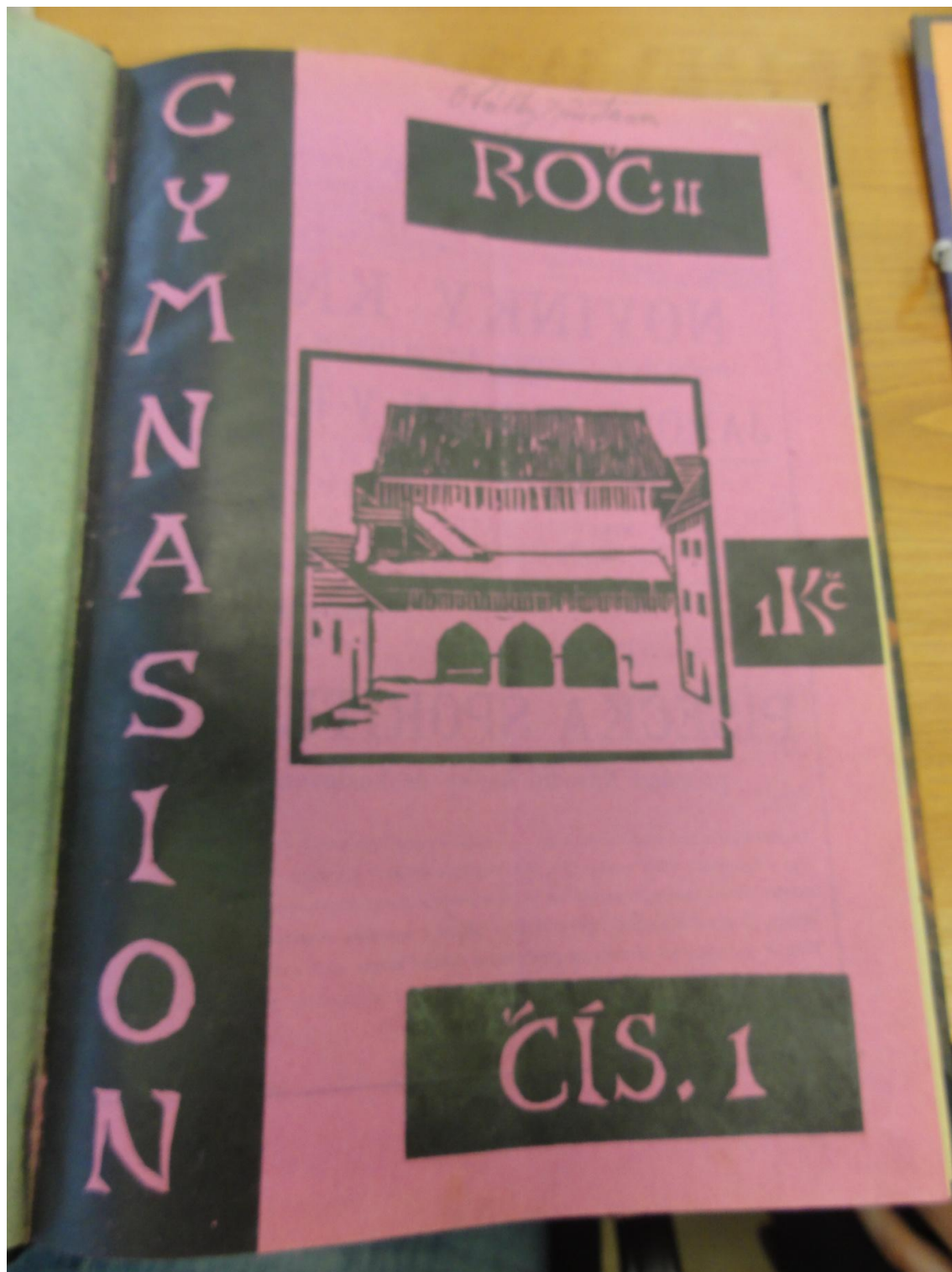

Redakce

- 8 -

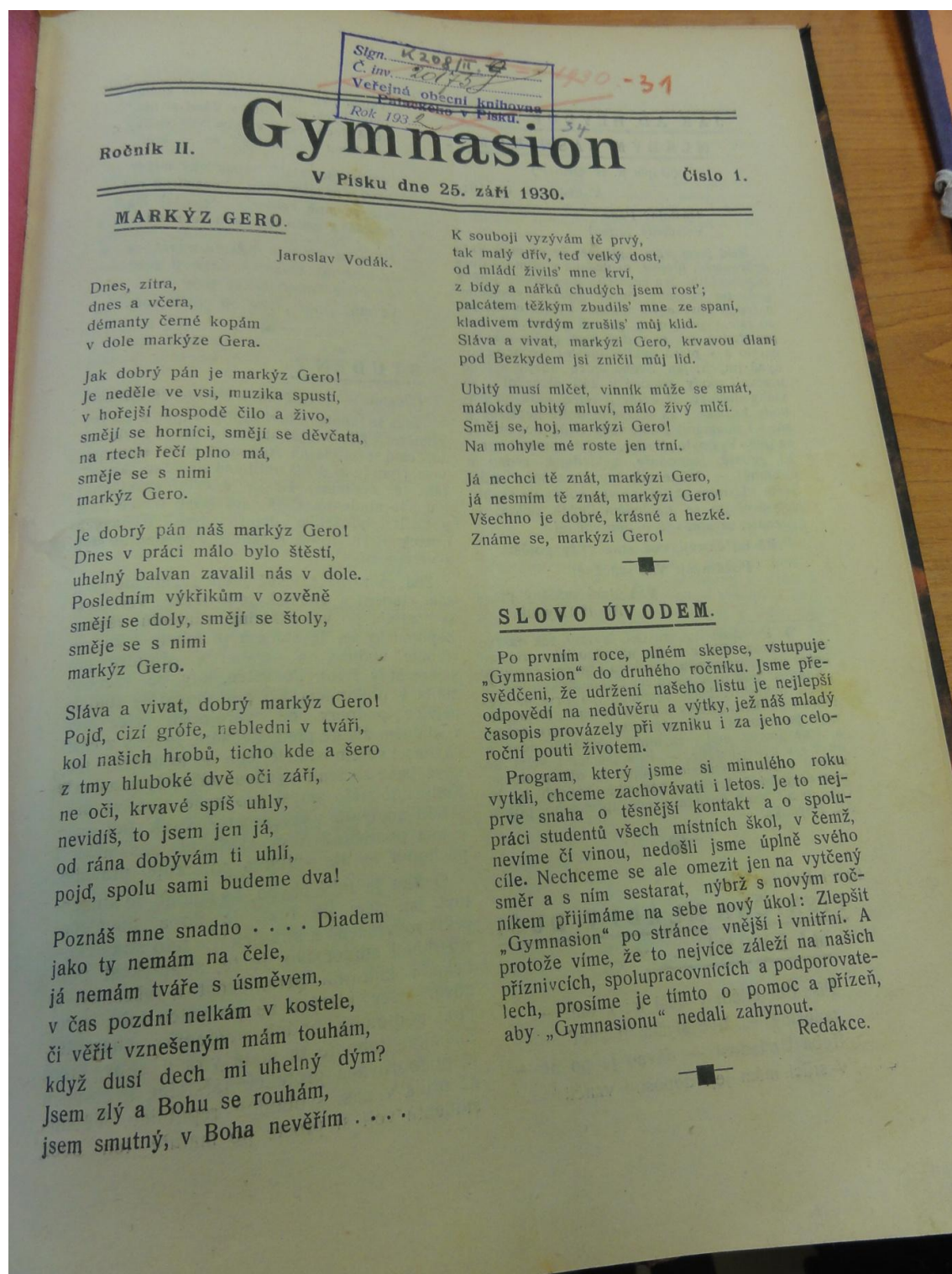
Obr. 5 Gymnasion (Titulní strana)

Autor: Aneta Jedličková

Obr. 6 Gymnasion (Úvodní stránka)

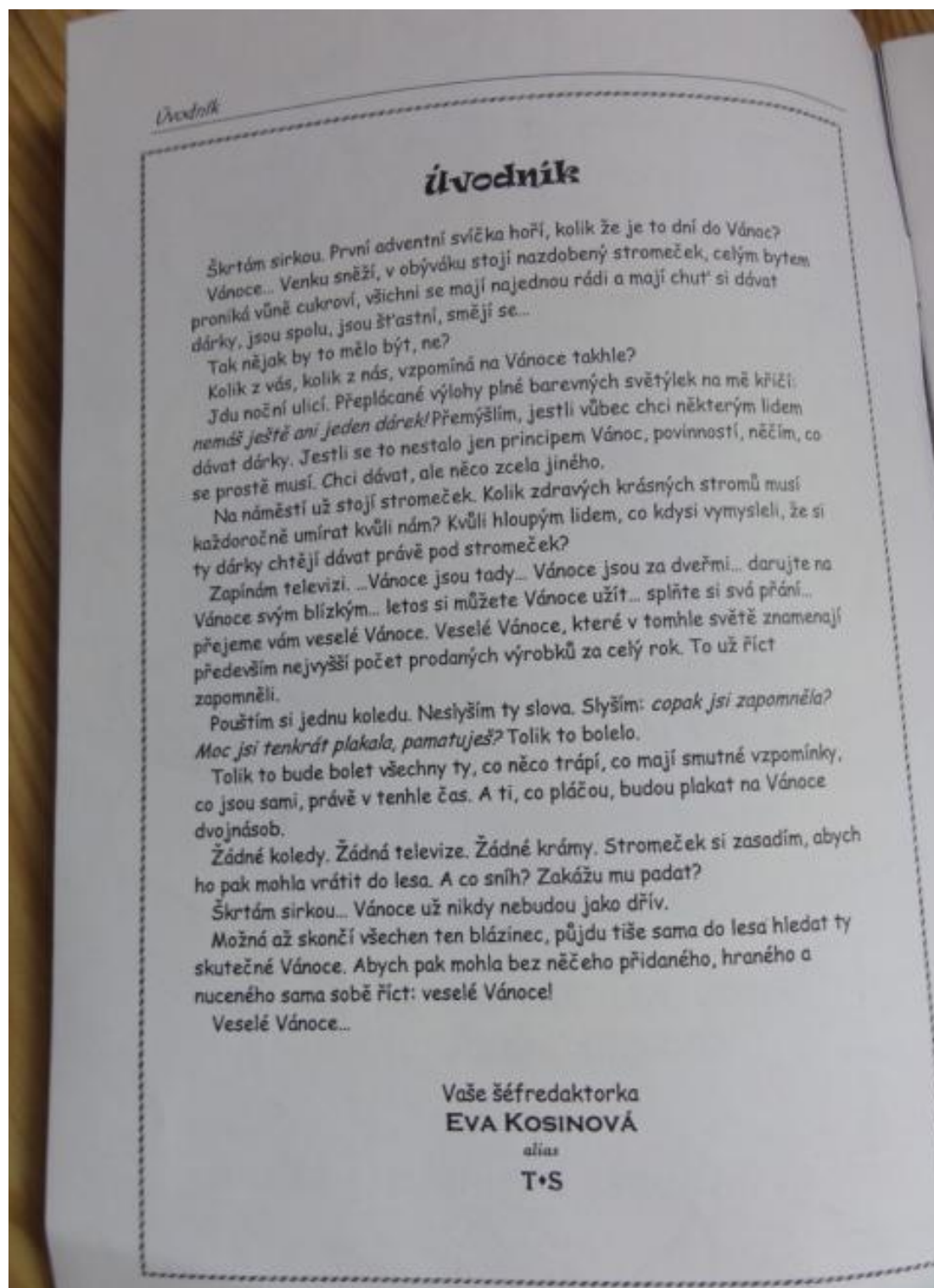
Autor: Aneta Jedličková

Obr. 7 Šejkr (Titulní strana)
 Autor: Aneta Jedličková

Obr. 8 Šejkr (Úvodník)
Autor: Aneta Jedličková

Zdroje

Literatura

Almanach města Písku, 750 let města Písku, Vimperk: Tina, 1993

Almanach píseckého gymnázia 14. 220 let píseckého gymnázia (1778-1998). Písek: Gymnázium, 1998

Buriánek, František. *Jiří Marek*. Praha: Čs. spis., 1984

Jiša, Zdeněk., Prášek, Jiří. *Historie a současnost podnikání na Písecku*. Žehušice: Nakladatelství a vydavatelství městské knihy s.r.o. 2000

Kolář, Ondřej. *August Sedláček a Otavan Jaromíra Malého*, Výběr 33, 1996

Kolář, Ondřej. *Opět k cenám a mzdám v 17., 18. Století na stránkách Otavanu*, Výběr 21, 1984

Kolář, Ondřej. *Otavan a ceny v 17., 18. Století*, Výběr 16, 1979

Kolář, Ondřej. *Písecké Solitéry: Architektura 19. a 20. století v metropoli Prácheňska*. Písek: Collegium Artium, 2010

Kolář, Ondřej. *Prácheň Bedřicha Viléma Spiesse*, in Prácheňské muzeum v Písku. Zpráva o činnosti za rok 1999, Písek 2000

Kolář, Ondřej. *Prácheňského regionalisty Jaromíra Malého- léta 1914-1918*, in osobnosti a první světová válka. Sborník příspěvků z vědecké konference: České Budějovice: Jihočeské muzeum, 2001

Kolář, Ondřej. *Prvotiny Augusta Sedláčka*, in Prácheňské muzeum v Písku. Zpráva o činnosti v roce 1990, Písek 1991

Kolář, Ondřej. *Vodňany a Vodňansko v Otavanu Jaromíra Malého*, in Vodňany a Vodňansko 4 : Vodňany, 1997

Kotalík, Josef. *Písek a Písecko v literatuře*, Písek: Okresní lidová knihovna, 1996

Kvasničková, Květa. *80 let muzea v Písku*. Písek: Vlastivědné muzeum, 1964

Osvaldová, Barbora., Halada, Jan., a kol. *Encyklopedie praktické žurnalistiky*. Praha: Libri, 1999

Prášek, Jiří. *Písecké 2. tisíciletí*. Písek: J&M, 2000

Průvodce po královském městě Písku: s popisem polo- a celodenních výletů do okolí i vzdál. míst turisticky a historicky významných: V Písku: Klub českých turistů, 1912

Slovník českých spisovatelů, kolektiv autorů pod vedením Věry Menclové, Bohumila Svozila a Václava Vaňka, Praha: Libri 2000

Slovník českých spisovatelů od roku 1945, díl 2, M-Ž, Autorský kolektiv, ved. Pavel Janoušek, Praha: Brána Knižní klub, 1998

Stehlík, Ladislav. *Dvě krajské tváře*. Vodňany: Městské muzeum a galerie, 1979

Tušer, Andrej. *Vydávame školský časopis*. Zvolen: Krajská knižnica Ľudovíta Štúra a Televízia Markíza, 2005

Votava, Karel. *Studentský časopis Gymnasion*, Výběr 24, 1987, č. 3

Wojnar, Pavel. – Zmrzlík, Bohumil. *Jak se dělá školní časopis aneb školní časopisy pod lupou*. Olomouc: Přírodovědecká fakulta, 1999

Zemanová, Blanka. *Písecká literatura a její autoři*. Písek: J & M, 2005

Internetové zdroje

<http://www.polonica.cz/pobierz/kubicek.pdf>

<http://www.icpisek.cz/docs/cz/sedlacek.xml>

<http://www.icpisek.cz/docs/cz/heyduk.xml>

<http://www.restauratorstvislechta.cz/publikace/historik-martin-kolar-a-horazdovicko>

<http://www.ratajeobec.cz/cp1250/phprs/view.php?cisloclanku=2006092901>

<http://www.icpisek.cz/docs/cz/ales.xml>

<http://sejkr.gymna-pi.cz/sefredaktori>

<http://sejkr.wbs.cz>

<http://sejkr.wbs.cz/Vydana-cisla.html>

<http://sejkr.gymna-pi.cz/sefredaktori>

<http://www.mkcr.cz/scripts/detail.php?id=535>

z <http://www.spisovatele.cz/bozena-nemcova>

<http://www.spisovatele.cz/jan-neruda>

z <http://www.spisovatele.cz/petr-chelcicky>

Časopisy

Cvejn, Karel. *Ukázka ze Saphy*, Gymnasion, 15. 12.1929, roč. 1, č. 4

Černohorský, Jindřich. *Zpověď srdce, člověka a duše*, Gymnasion, 25. 11. 1929, roč. 1, č. 3

Haník, Pavel. *Pryč s novými maturitami*, Gymnasion, 27. 1. 1931, roč. 2, č. 5

Kolařík, M. *2 Listy píseckého buditele V.V.Janoty*, Otavan 12 (47), 1929-1930, č.3-4

Kolařík, M.: *O spisovatelích a buditelích V. V. Janotovi a jeho družině...*, Otavan 12(37) 1929-1930, č. 5

Kolář, Ondřej. *V Literárním klubu se představí studentský časopis Šejkr*, Písecký deník., 3. 5. 2010, č. 102

Malý, Jaromír. *Založení píseckého „Poutníka od Otavy“ před 60 lety*, Otavan 4 (39), 1919- 1920, č. 5-12

Puchwein,Josef. *Vzpomínky z českého severu*. Gymnasion, 15. 12. 1930, roč. 2, č. 4